

Algemeen Ambtsbericht Guinee

september 2011

Datum 9 september 2011

Colofon

Plaats	Den Haag
Opgesteld door	Directie Consulaire Zaken en Migratiebeleid afdeling Asiel, Hervestiging en Terugkeer T- 070 348 5612

Inhoudsopgave

Colofon	2
Inhoudsopgave	3
Inleiding	5
1	Landeninformatie..... 7
1.1	Basisgegevens.....7
1.1.1	Land en volk
1.1.2	Geschiedenis
1.1.3	Staatsinrichting..... 10
1.2	Politieke ontwikkelingen
1.2.1	Transitieperiode (juni-december 2010)
1.2.2	Periode Condé (december 2010-augustus 2011)..... 14
1.3	Veiligheidssituatie
1.3.1	Rond de presidentsverkiezingen..... 16
1.3.2	Periode Condé
1.3.3	Leger en politie..... 18
2	Mensenrechten.....20
2.1	Juridische context
2.1.1	Internationaalrechtelijke verplichtingen..... 20
2.1.2	Nationale wetgeving
2.2	Toezicht
2.3	Naleving en schending
2.3.1	Vrijheid van meningsuiting..... 22
2.3.2	Vrijheid van vereniging en vergadering
2.3.3	Vrijheid van godsdienst en overtuiging..... 24
2.3.4	Bewegingsvrijheid
2.3.5	Rechtsgang
2.3.6	Arrestatie en detentie
2.3.7	Mishandeling en foltering..... 29
2.3.8	Verdwijning..... 30
2.3.9	Buitengerechtelijke executie
2.3.10	Doodstraf
2.3.11	Mensenhandel
2.4	Positie van specifieke groepen
2.4.1	Etnische groepen
2.4.2	Vrouwen..... 33
2.4.3	Minderjarigen
2.4.4	Homoseksuelen en transseksuelen
2.4.5	Dienstplichtigen
3	Migratie41
3.1	Migratiestromen..... 41
3.1.1	Guinese vluchtelingen en ontheemden
3.1.2	Buitenlandse vluchtelingen in Guinee..... 41
3.2	Terugkeer
3.2.1	Vrijwillige terugkeer..... 42
3.2.2	Gedwongen terugkeer..... 42
3.3	Internationale organisaties

3.3.1	Aanwezigheid en activiteiten van internationale organisaties.....	42
3.3.2	Standpunt van UNHCR t.a.v. vluchtelingen uit Guinee	43
	Geraadpleegde bronnen	44
	Bijlage I: Samenstelling van de regering	47
	Bijlage II: Kaart van Guinee.....	49

Inleiding

In dit algemeen ambtsbericht wordt de situatie in Guinee beschreven voor zover deze van belang is voor de beoordeling van asielverzoeken van personen die afkomstig zijn uit dit land en voor besluitvorming over de terugkeer van afgewezen Guinese asielzoekers. Dit ambtsbericht is een actualisering van eerdere ambtsberichten over de situatie in Guinee (laatstelijk mei 2010). Het algemeen ambtsbericht beslaat de periode van begin juni 2010 tot en met eind augustus 2011.

Dit ambtsbericht is gebaseerd op informatie van openbare en vertrouwelijke bronnen. Bij de opstelling is gebruik gemaakt van informatie van verschillende organisaties van de Verenigde Naties, niet-gouvernementele organisaties, vakliteratuur en berichtgeving in de media. Een overzicht van de geraadpleegde openbare bronnen is opgenomen in de literatuurlijst. Daarnaast liggen bevindingen ter plaatse en vertrouwelijke rapportages van de Nederlandse vertegenwoordiging in Dakar (Senegal) aan dit ambtsbericht ten grondslag. In het algemeen ambtsbericht wordt veelvuldig verwezen naar geraadpleegde openbare bronnen. Daar waar openbare bronnen zijn vermeld, wordt de tekst in veel gevallen ook ondersteund door informatie die op vertrouwelijke basis is ingewonnen.

In hoofdstuk één van het algemeen ambtsbericht wordt ingegaan op de recente ontwikkelingen op het gebied van politiek en veiligheid in Guinee. Deze beschrijving wordt voorafgegaan door een overzicht van de staatsinrichting en recente geschiedenis van het land. Ook is een korte passage over geografie en bevolking van Guinee opgenomen.

In hoofdstuk twee wordt de mensenrechtensituatie in Guinee geschetst. Na een beschrijving van wettelijke garanties en internationale verdragen waarbij Guinee partij is, komen de mogelijkheden van toezicht op de naleving van de mensenrechten aan de orde. Vervolgens wordt de naleving dan wel schending van bepaalde mensenrechten behandeld. Daarnaast wordt in dit hoofdstuk de positie van specifieke groepen belicht.

In hoofdstuk drie komen de opvang van binnenlands ontheemden en vluchtelingen en de activiteiten van internationale organisaties, waaronder UNHCR, aan de orde.

1 Landeninformatie

1.1 Basisgegevens

1.1.1 Land en volk

De Republiek Guinee ligt in het westen van Afrika aan de Atlantische kust. Het land beslaat een gebied van bijna 246.000 km² en grenst in het noorden aan Guinee-Bissau, Senegal en Mali, in het oosten aan Ivoorkust en in het zuiden aan Liberia en Sierra Leone. Conakry is de hoofdstad van Guinee.¹ De Guinese frank (*franc guinéen*, GNF) is het officiële betaalmiddel.²

De bevolking van Guinee telt naar schatting ruim 10 miljoen mensen en bestaat uit verschillende inheemse etnische groepen. De belangrijkste etnische groepen zijn de Peul (40%), de Malinké (30%) en de Soussou (20%). De overige 10% van de bevolking maakt deel uit van een van de tientallen kleinere etnische groepen.³ De bevolkingssamenstelling op het platteland is doorgaans redelijk homogeen, met uitzondering van *Guinée Forestière*. De steden hebben een multi-etnisch karakter. Binnen de steden kennen sommige wijken wel een meer homogene etnische samenstelling.

Geografische gebieden

Guinee is verdeeld in vier (natuurlijke) regio's:

Basse Guinée (ook wel: *Guinée Maritime*) is een brede strook langs de Atlantische kust, die grotendeels bestaat uit moerassige vlakten. De hoofdstad Conakry ligt in deze regio. De belangrijkste bevolkingsgroep in *Basse Guinée* is de Soussou, die hoofdzakelijk geconcentreerd is in de prefecturen Dubréka, Coyah, Kindia, het zuidelijk deel van Téliimélé en Fria, de niet aan de kust gelegen delen van Boffa en in Conakry. De Baga bevinden zich in de kuststreek tussen het schiereiland van Kaloum en de Rio Nunez en kunnen worden onderverdeeld in Baga Kaloum, Baga Sobané, Baga Foré, Baga Bigori, Baga Sitémou, Baga Binari en Baga Monchon. De Landouma wonen in Boké en omgeving ('Landoumanta'). De Mikiforé vormen een etnische minderheidsgroep rond Bintimodia in Boké. De Diakanké (ook wel: Toubaka) wonen voornamelijk in de stedelijke agglomeratie van Boké en in Touba in Gaoual. In het kustgebied tussen de grens met Guinee-Bissau en de monding van de Rio Nunez vindt men de Nalou (ook wel: Nalouta). De Moryanais, oorspronkelijk afkomstig uit *Haute Guinée*, en de Madenyi wonen vooral in de prefectuur Forécariah.⁴

Moyenne Guinée (ook wel: *Fouta Djallon*) is het gebied ten oosten van *Basse Guinée*, dat voornamelijk uit plateaus (tot meer dan 700 meter boven de zeespiegel) en bossen bestaat. In deze regio wordt veel landbouw bedreven. De Peul (ook wel: Foula, Foulani of Fulbe) vormen de belangrijkste bevolkingsgroep in *Moyenne Guinée*. In het westen van de regio bevindt zich een overganggebied tussen de Peul en de Soussou, terwijl in het oosten een overlap bestaat met de Malinké. Andere etnische groepen in *Moyenne Guinée* zijn de Badiaranké, de Coniagui en de

¹ CIA, *The World Factbook – Guinea*, 6 juni 2011.

² Een euro is ongeveer 9.600 Guinese frank waard, zie <http://www.xe.com>, geraadpleegd op 6 april 2011.

³ CIA, *The World Factbook – Guinea*, 6 juni 2011.

⁴ Lewis, M. Paul et al., *Ethnologue: Languages of the World*, 16e ed., Dallas (VS): SIL International, 2009, via <http://www.ethnologue.com>, geraadpleegd op 15 juni 2011; US Department of State, *Background Note: Guinea*, 2 maart 2011.

Bassari in de prefectuur Koundara (respectievelijk in de regio van Badiar en in de onderprefecturen Youkounkoun en Guingan), de Tyapi in Gaoual, een minderheidsgroep Diakanké vooral in Touba, kleine groepen Sarakolé als Linsan Saran en Manda Saran in Lélouma, en ten slotte de Limba in de zuidelijke zone van Mamou aan de grens met Sierra Leone.⁵

Haute Guinée is een groot savannegebied gelegen in het noordoosten van het land op gemiddeld 300 meter hoogte, dat nauwelijks over vruchtbare grond beschikt. *Haute Guinée* wordt in meerderheid bevolkt door de Malinké. Onder de kleinere etnische groepen bevinden zich de Diallonké, die in de noordelijke streken Dinguiraye en Siguiri wonen, aan de grens met Mali, maar ook ten westen van de prefectuur Faranah en in enclaves in Kouroussa. De Kouranko zijn geconcentreerd in Kouroussa en Faranah. De Peul Ouassoulouké (een mengvorm van Peul en Malinké) wonen voornamelijk in Mandiana. Voorts bewonen de Konianké de prefectuur Kérouané. In het westen van Haute Guinée bevindt zich een overgangsgebied tussen Malinké en Peul.⁶

Guinée Forestière is het oostelijk deel van Guinee, dat een subtropisch klimaat heeft en dicht begroeid is met regenwouden. Het gebied wordt gekarakteriseerd door een veelheid aan etnische groepen: de Kissi in Gueckédou en deels in Kissidougou; de Toma en de Toma-Manian in de prefectuur Macenta; de Guerzé met name in N'Zérékoré; de Konianké in Beyla; de Konin in Konolé; de Manon in Manalé; de Lélé als enclave in het hart van Kissi; en ten slotte de Peul Ouassoulouké in de onderprefectuur Sinko in Beyla.⁷

Religie

Het overgrote deel van de bevolking van Guinee (circa 85%) is moslim, voornamelijk soennitisch. Slechts een klein deel van de bevolking is sjiïet. Daarnaast kent het land een christelijke gemeenschap (circa 10% van de bevolking), waaronder rooms-katholieken, anglicanen en aanhangers van verschillende evangelische kerken en groeperingen. Christenen wonen met name in Conakry en andere grote steden (met uitzondering van steden in Moyenne Guinée), het zuiden van het land en de oostelijke delen van Guinée Forestière. Voorts bestaan in Guinee andere kleine religieuze groepen en stromingen, waaronder traditionele inheemse geloven.⁸

Talen

De officiële voertaal in Guinee is het Frans. De meeste Guineeërs spreken echter geen of slechts gebrekkig Frans, ondanks de grote rol van het Frans in het onderwijs. Het basisonderwijs (zes jaar) op de openbare scholen en op de meeste privéscholen wordt overwegend in het Frans gegeven. Op Frans-Arabisch scholen wordt onderwezen in zowel het Frans als het Arabisch. Hetzelfde geldt voor de middelbare school (*collège* en *lycée*). In het beroeps- en technisch onderwijs is de officiële voertaal Frans, terwijl colleges op de universiteit worden gegeven in het Engels of Frans.

Indien een persoon afkomstig uit Guinee onderwijs heeft genoten, kan verondersteld worden dat hij – in wisselende mate – het Frans spreekt en begrijpt. Indien de persoon niet naar school is geweest, maar heeft leren lezen en schrijven of in een stad gewoond heeft, dan zal hij/zij op zijn minst een beperkt (passief) begrip

⁵ Idem.

⁶ Idem.

⁷ Idem.

⁸ US Department of State, *2010 Report on International Religious Freedom – Guinea*, 17 november 2010.

hebben van het Frans. In de grensgebieden met de Engelstalige landen Liberia en Sierra Leone zijn sommige inwoners door contact met vluchtelingen of etnische verwanten uit die landen soms in staat – in wisselende mate – het Engels te begrijpen.

De meeste inwoners van Guinee spreken over het algemeen naast hun moedertaal (van de etnische groep) ook de voertaal van de regio waar ze wonen. In *Basse Guinée* wordt het Soussou als gemeenschappelijke taal gebruikt; in *Moyenne Guinée* het Pular; in *Haute Guinée* en *Guinée Forestière* wordt het Maninka gebruikt als *lingua franca*. Daarnaast worden ook het Guerzé, het Toma en het Kissi als regionale taal gebruikt in de gebieden van *Guinée Forestière* waar de Guerzé, de Toma, respectievelijk de Kissi in de meerderheid zijn. Deze belangrijkste regionale talen worden lokaal ook op school onderwezen.⁹

1.1.2 Geschiedenis

Guinee werd in 1958 onafhankelijk van Frankrijk; Ahmed Sékou Touré werd de eerste president van het land. Hij vestigde een eenpartijstaat, waarin zijn *Parti Démocratique de Guinée* (PDG) de enig toegestane partij was, en regeerde het land met harde hand. Duizenden intellectuelen, critici en (vermeende) politieke tegenstanders belandden in de gevangenis. Toen Touré in 1984 onverwacht stierf, pleegde het leger een staatsgreep waarbij kolonel Lansana Conté aan de macht kwam. President Conté schortte de grondwet op, ontbond het parlement en de PDG en liet politieke gevangenen vrij. De uitvoerende en wetgevende macht kwamen in handen van de president als voorzitter van het *Comité Militaire de Redressement National* (CMRN). Politieke partijen werden verboden en er kwam geen nieuw parlement.

Ondanks een nieuwe grondwet, die in 1990 per referendum door het volk werd aangenomen, en de invoering van een meerpartijensysteem, bleven president Conté en de in 1992 door zijn aanhangers opgerichte *Parti de l'Unité et du Progrès* (PUP) aan de macht. Volgens de oppositie gingen de verkiezingen telkens gepaard met grootschalige fraude alsmede intimidatie van oppositiekandidaten en hun aanhangers door veiligheidstroepen. De verkiezingen van 2003 werden door de meeste oppositiepartijen geboycot.

Een diepe economische crisis in de jaren 2006 en 2007 leidde in januari en februari 2007 tot een grote staking en protesten tegen de dictatuur van Conté, die op gewelddadige wijze werden neergeslagen. Onder druk van de protesten en de internationale kritiek op zijn optreden benoemde president Conté eind februari 2007 een door het maatschappelijk middenveld voorgestelde kandidaat, Lansana Kouyaté, tot premier. In mei 2008 werd Kouyaté echter door president Conté ontslagen en vervangen door Ahmed Tidiano Souaré, een vertrouweling van de president.

Op 22 december 2008 overleed president Conté. Daarop nam een groep jonge militairen onder leiding van kapitein Moussa Dadis Camara de macht over door middel van een staatsgreep. Op 23 december liet Camara zichzelf tot president van de republiek uitroepen. President Camara ontbond de regering, stelde de grondwet, het parlement en de rechtbanken buiten werking en kondigde de oprichting aan van de *Conseil National pour la Démocratie et le Développement* (CNDD). Alle politieke en vakbondsactiviteiten werden verboden. Een groot aantal generaals werd ontslagen, waarop premier Souaré samen met een dertigtal leden van het oude

⁹ Lewis, M. Paul et al., *Ethnologue: Languages of the World*, 16e ed., Dallas (VS): SIL International, 2009, via <http://www.ethnologue.com>, geraadpleegd op 15 juni 2011.

regime aftrad. Alle militaire commandanten in de provincies werden tot gouverneur benoemd en de burgeradministratie werd in het hele land vervangen door militairen.

Ondanks de benoeming op 14 januari 2009 van een overgangsregering die nieuwe verkiezingen moest organiseren, bleef de overgang naar een democratisch bestuur onzeker. In de zomer van 2009 zinspeelde juntaleider Camara, tegen afspraken met politieke en maatschappelijke organisaties in, op zijn mogelijke kandidatuur bij de te organiseren presidentsverkiezingen. Hierop werd door de *Forces Vives*, een samenwerkingsverband van politieke partijen en maatschappelijke organisaties, een grote demonstratie georganiseerd op 28 september 2009, die door de CNDD met veel geweld werd beantwoord. In en rond het stadion van Conakry, waar duizenden demonstranten zouden luisteren naar toespraken van oppositieleiders, openden de ordediensten het vuur op de demonstranten. Meer dan 150 mensen kwamen om het leven, tientallen vrouwen werden verkracht en meer dan duizend personen, waaronder enkele oppositieleiders, raakten gewond.

Op 3 december 2009 werd president Camara in Conakry door zijn adjudant Aboubacar Chérif Diakité (alias Toumba) in het hoofd geschoten. De volgende dag werd de president voor medische behandeling overgebracht naar Marokko. Generaal Sékouba Konaté, minister van Defensie, nam vervolgens de leiding van het militaire bewind over en werd benoemd tot waarnemend president. Nadat president Camara op 15 januari 2010 in Ouagadougou een overeenkomst had getekend waarbij hij ook officieel de macht overdroeg aan Konaté, benoemde deze op 15 februari een nieuwe overgangsregering onder leiding van premier Doré, woordvoerder van de *Forces Vives*. De belangrijkste opdrachten van deze overgangsregering waren het organiseren van presidents- en parlamentsverkiezingen en het voorbereiden van een hervorming van leger en politie.

Daarnaast werd een *Conseil National de la Transition* ingesteld, bestaande uit vertegenwoordigers van de CNDD, politieke partijen en maatschappelijke organisaties. Op 19 april nam de CNT een nieuwe grondwet aan, die op 7 mei 2010 door interim-president Konaté werd bekrachtigd. De datum van de eerste ronde van de presidentsverkiezingen werd vastgesteld op 27 juni 2010.¹⁰

1.1.3 *Staatsinrichting*

Guinee is een republiek. De grondwet dateert van 23 december 1990 en is voor het laatst gewijzigd op 7 mei 2010 door een presidentieel decreet van waarnemend president Konaté.

De uitvoerende macht is in handen van de president, die direct bij algemeen kiesrecht wordt verkozen voor een termijn van vijf jaar. Om verkozen te worden moet een kandidaat meer dan 50% van de stemmen behalen; daarvoor kan een tweede ronde worden georganiseerd. Een president kan niet meer dan twee termijnen dienen, aaneengesloten of niet. De president benoemt en ontslaat de ministers, waaronder de eerste minister, die namens de regering optreden in het parlement.¹¹

Het parlement van Guinee bestaat uit één kamer, de *Assemblée Nationale*, waarvan de leden direct bij algemeen kiesrecht worden verkozen voor een termijn van vijf

¹⁰ Economist Intelligence Unit, *Guinea Country Profile*, 2008; US Department of State, *Background Note: Guinea*, 2 maart 2011; zie ook voorgaande ambtsberichten.

¹¹ République de Guinée, Constitution, Titre III: Du pouvoir exécutif (Décret D/068/PRG/CNDD/SGPRG/2010 promulguant la Constitution adoptée par le Conseil National de la Transition le 19 avril 2010).

jaar volgens een gemengd stelsel van enkelvoudige kiesdistricten en evenredige vertegenwoordiging. De *Assemblée Nationale* neemt wetten aan en controleert de regering.¹² Sinds het parlement in december 2008 door de CNDD werd ontbonden, zijn er geen parlementsverkiezingen gehouden.

De taken van het parlement werden gedurende de verslagperiode waargenomen door de *Conseil National de Transition* (CNT). Dit tijdelijk wetgevend orgaan werd in 2010 samengesteld uit vertegenwoordigers van de CNDD, politieke partijen, maatschappelijke organisaties en religieuze leiders. De CNT telt 155 leden.¹³

De rechterlijke macht is formeel onafhankelijk en berust bij de *Cour Suprême* (Hoogerechtshof), de *Cour des Comptes* (Rekenkamer) en de ondergeschikte rechtbanken. De *Conseil Supérieur de la Magistrature* (Hoge Raad voor de Rechtspraak) ziet toe op de onafhankelijkheid en de organisatie van de rechterlijke macht.¹⁴ Daarnaast is er een *Cour Constitutionnelle* (Constitutioneel Hof), dat wetten en internationale verdragen toetst aan de grondwet.¹⁵ Het Guineese rechtssysteem is voor een deel gebaseerd op het Franse stelsel, maar erkent tevens het plaatselijke gewoonterecht.¹⁶

Administratieve indeling

De Republiek Guinee is onderverdeeld in acht administratieve regio's: Conakry (*gouvernorat spécial*), Kindia en Boké in *Basse Guinée*; Labé en Mamou in *Moyenne Guinée*; Faranah en Kankan in *Haute Guinée*; en N'Zérékoré in *Guinée Forestière*. Voorts zijn er 33 *préfectures*. In de stad Conakry worden vijf districten (*communes*) onderscheiden, te weten Kaloum, Dixin, Matam, Ratoma en Matoto.¹⁷

1.2 Politieke ontwikkelingen

De politieke ontwikkelingen in Guinee stonden in deze verslagperiode in het teken van de transitie van het militaire bewind naar een democratisch bestuur. Er werden presidentsverkiezingen gehouden, waarna waarnemend president generaal Sékouba Konaté de macht overdroeg aan de democratisch gekozen president Alpha Condé. Guinee beschikte gedurende de verslagperiode echter niet over een gekozen parlement.

1.2.1 Transitieperiode (juni-december 2010)

In de eerste helft van de verslagperiode werd Guinee bestuurd door een overgangsregering onder leiding van waarnemend president Sékouba Konaté, tevens waarnemend voorzitter van de CNDD en minister van Defensie. Deze transitieperiode stond bovenal in het teken van de presidentsverkiezingen, die in twee rondes werden gehouden.

¹² République de Guinée, Constitution, Titre IV: Du pouvoir législatif, en Titre V: Des rapports entre le président de la République et l'Assemblée Nationale (Décret D/068/PRG/CNDD/SGPRG/2010 promulguant la Constitution adoptée par le Conseil National de la Transition le 19 avril 2010).

¹³ US Department of State, *Background Note: Guinea*, 2 maart 2011.

¹⁴ République de Guinée, Constitution, Titre VII: Du pouvoir judiciaire (Décret D/068/PRG/CNDD/SGPRG/2010 promulguant la Constitution adoptée par le Conseil National de la Transition le 19 avril 2010); voor de praktijk zie 2.3.5 Rechtsgang.

¹⁵ République de Guinée, Constitution, Titre VI: De la Cour Constitutionnelle (Décret D/068/PRG/CNDD/SGPRG/2010 promulguant la Constitution adoptée par le Conseil National de la Transition le 19 avril 2010).

¹⁶ CIA, *The World Factbook – Guinea*, 6 juni 2011.

¹⁷ Idem.

De eerste ronde van de presidentsverkiezingen

Zoals voorzien werd de eerste ronde van de presidentsverkiezingen gehouden op 27 juni 2010. Er namen 24 kandidaten deel aan de verkiezingen, verbonden aan evenzoveel politieke partijen. Onafhankelijke kandidaten waren niet toegestaan en er deden ook geen leden van de CNDD of de overgangsregering mee. De voorbereidingen van de verkiezingen door de *Commission électorale nationale indépendante* (CENI) kende technische en logistieke problemen, maar volgens internationale waarnemers voldeed de stembusgang aan internationale standaarden. Onder andere de Verenigde Naties en de *Communauté Economique des Etats de l'Afrique de l'Ouest* (CEDEAO) complimenteerden de overgangsregering met het vreedzame verloop van de verkiezingen.¹⁸

Op 2 juli 2010 maakte de CENI de voorlopige uitslag van de eerste ronde bekend. De grote winnaar was Cellou Dalein Diallo van de *Union des Forces Démocratiques de Guinée* (UFDG), die 39,72% van de stemmen behaalde. Alpha Condé van de *Rassemblement du Peuple de Guinée* (RPG) eindigde als tweede met 20,67% van de stemmen, vóór Sidya Touré van de *Union des Forces Républicaines* (UFR), die 15,60% van de stemmen behaalde. Lansana Kouyaté (PEDN), Papa Koly Kouroumah (RDR), Ibrahima Abe Sylla (NGR), Jean Marc Telliano (RDIG) en Aboubacar Somparé (PUP) behaalden tussen de 1% en 8% van de stemmen. De overige zestien kandidaten behaalden ieder minder dan 1% van de stemmen. De opkomst lag volgens de CENI op 77% van de ingeschreven kiesgerechtigden.¹⁹

In de weken na de verkiezingen en de bekendmaking van de voorlopige uitslag uitten diverse partijen en kandidaten kritiek op de stembusgang. Er zou op verschillende plaatsen fraude zijn gepleegd, onder meer met de kieslijsten en door stembussen te vullen met valse stembiljetten. Vijftien kandidaten namen geen genoegen met de door de CENI gepubliceerde uitslag en tekenden beroep aan bij het Hooggerechtshof. In het bijzonder Sidya Touré (UFR) weigerde zich bij zijn derde plaats neer te leggen en beschuldigde de CENI en waarnemend president Konaté ervan de resultaten in het voordeel van Condé te hebben beïnvloed (Konaté en Condé zijn beide Malinké, Touré is Soussou). President Konaté vroeg daarop alle politieke leiders om hun aanhangers tot kalmte te manen en dreigde zelfs met aftreden als de beschuldigingen zouden aanhouden. Na bemiddeling door onder andere de presidenten Touré van Mali en Wade van Senegal keerde de rust enigszins terug.²⁰

Het Hooggerechtshof verklaarde op 20 juli 2010 een aantal klachten gegrond en annuleerde de resultaten van twee districten in Conakry en drie *préfectures* in de regio's Kankan en N'Zérékoré. De verkiezingsuitslag veranderde hierdoor, maar de volgorde van de kandidaten bleef dezelfde. Volgens de definitieve uitslag eindigde Cellou Dalein Diallo (UFDG) als eerste met 43,69% van de stemmen en Alpha Condé (RPG) als tweede met 18,25%. Sidya Touré (UFR) behaalde 13,06% van de stemmen en bleef daarmee derde in de rangschikking. Touré legde zich bij deze

¹⁸ The Carter Center, *Carter Center Encouraged by Electoral Campaign in Guinea; Urges Steps on Electoral Preparations and Voter Education*, 21 juni 2010; VN Veiligheidsraad, *Rapport du Secrétaire général sur les activités du Bureau des Nations Unies pour l'Afrique de l'Ouest*, S/2010/324, 21 juni 2010; UNHCHR, *Elections in Guinea: cause for celebration*, 4 augustus 2010; Economist Intelligence Unit, *Guinea Country Report*, september 2010; VN Veiligheidsraad, *Rapport du Secrétaire général sur les activités du Bureau des Nations Unies pour l'Afrique de l'Ouest*, S/2010/614, 3 december 2010.

¹⁹ Commission électorale nationale indépendante, *Résultats provisoires du premier tour de l'élection présidentielle du 27 juin 2010*, 3 juli 2010; Economist Intelligence Unit, *Guinea Country Report*, september 2010.

²⁰ Le Potentiel, *Guinée: le second tour de la Présidentielle reporté sine die*, 10 juli 2010; Economist Intelligence Unit, *Guinea Country Report*, september 2010; Jeune Afrique, *Sékouba Konaté: l'homme qui n'aimait pas le pouvoir*, 17 september 2010.

uitspraak van het Hof neer. De opkomst lag volgens de definitieve uitslag op 52% van de ingeschreven kiesgerechtigden.²¹

De tweede ronde van de presidentsverkiezingen

Omdat geen van beide kandidaten in de eerste ronde een absolute meerderheid van de stemmen had behaald, was een tweede ronde nodig tussen de twee presidentskandidaten die in de eerste ronde de meeste stemmen hadden behaald. Deze tweede ronde, waarin Cellou Dalein Diallo het dus op moest nemen tegen Alpha Condé, zou volgens de grondwet binnen twee weken na de bekendmaking van de definitieve uitslag van de eerste ronde moeten worden gehouden. Dat de oorspronkelijke datum van 18 juli 2010 niet haalbaar was, bleek echter al op 9 juli toen de CENI een eerste uitstel van de tweede ronde aankondigde. Het Hooggerechtshof gaf de overgangsregering en de CENI toestemming een nieuwe datum vast te stellen. Begin augustus werd in overleg met de twee kandidaten besloten dat de tweede ronde zou worden gehouden op 19 september 2010.²²

Op 28 juli 2010 sloot de UFR van Sidya Touré een akkoord met de UFDG van Diallo, waarin de partij haar steun uitsprak aan de kandidatuur van Diallo voor de tweede ronde van de presidentsverkiezingen in ruil voor een aantal ministersposten, waaronder die van eerste minster. Ook de NGR van Ibrahima Abe Sylla voegde zich bij deze coalitie. Vijftien andere kandidaten uit de eerste ronde sloten zich echter aan bij de Regenboogalliantie (*Alliance arc-en-ciel*) van Condé.²³

De verkiezingscampagne van de twee kandidaten was volgens verschillende bronnen negatiever van aard dan de campagne voor de eerste ronde. De oplopende politieke en etnische spanningen (Diallo is Peul, Condé is Malinké) mondten zelfs uit in geweld na de veroordeling door een tribunaal in Conakry van Ben Sékou Sylla, voorzitter van de CENI, wegens verkiezingsfraude. In Hamdallaye, een buitenwijk van Conakry, kwam het op 11 en 12 september 2010 tot gewelddadigheden tussen aanhangers van Diallo en Condé. Volgens de overgangsregering vielen er één dode en 50 gewonden. Zondag 12 september besloot de regering de verkiezingscampagne tot nader order stil te leggen. De inzet van extra politie maakte vanaf maandag een einde aan het geweld.²⁴

Op woensdag 15 september maakte waarnemend president Konaté bekend dat de tweede ronde voor onbepaalde tijd werd uitgesteld vanwege organisatorische problemen. Er moest onder andere een opvolger worden gezocht voor Ben Sékou Sylla, die kort na zijn veroordeling overleed in Parijs. Voortdurende spanning en onenigheid tussen de twee presidentskandidaten (de benoeming van Louncény Camara tot voorzitter van de CENI kon niet op de instemming rekenen van Diallo) en binnen de CENI (11 van de 25 leden ondertekenden een petitie waarin ze vroegen om een andere voorzitter) leidden tot een impasse. Deze werd doorbroken op 19 oktober 2010 toen president Konaté de Malinese generaal Siaka Toumani Sangaré tot voorzitter van de CENI benoemde. De nieuwe datum van 24 oktober

²¹ MISNA, *Guinée: Elections – Diffusion des résultats définitifs, en vue du ballottage*, 21 juli 2010; Economist Intelligence Unit, *Guinea Country Report*, september 2010; VN Veiligheidsraad, *Rapport du Secrétaire général sur les activités du Bureau des Nations Unies pour l'Afrique de l'Ouest*, S/2010/614, 3 december 2010.

²² Le Potentiel, *Guinée: le second tour de la Présidentielle reporté sine die*, 10 juli 2010; Economist Intelligence Unit, *Guinea Country Report*, september 2010.

²³ RFI, *L'accord politique entre Cellou Dalein Diallo, Sidya Touré et Abe Sylla en Guinée*, 29 juli 2010; Economist Intelligence Unit, *Guinea Country Report*, september 2010; Jeune Afrique, *Zone de turbulences*, 26 juni 2011.

²⁴ Institute for Security Studies, *Fears of post-electoral violence in Guinea*, 3 september 2010; AFP, *Violences en Guinée: un mort et 50 blessés, manifestations suspendues*, 12 september 2010; Reuters, *Police patrol Guinea capital after street battles*, 13 september 2010; Economist Intelligence Unit, *Guinea Country Report*, december 2010.

2010 bleek ondertussen opnieuw niet haalbaar en de tweede ronde van de presidentsverkiezingen werd uitgesteld tot 7 november 2010.²⁵

De stembusgang op 7 november verliep volgens internationale waarnemers technisch en logistiek beter dan de eerste ronde en voldeed opnieuw aan internationale standaarden. Op 15 november maakte de CENI de voorlopige uitslag bekend: Alpha Condé van de RPG was verkozen tot president van Guinee met 52,52% van de stemmen. De UFDG van Cellou Dalein Diallo uitte vrijwel onmiddellijk beschuldigingen van fraude en het kwam in de dagen erna geregeld tot gewelddadige confrontaties tussen de aanhangers van de verliezende kandidaat en de oproerpolitie, waarbij meerdere doden vielen.²⁶

Op woensdag 17 november riep waarnemend president Konaté de noodtoestand uit tot het moment dat het Hooggerechtshof de definitieve uitslag had vastgesteld. Dit gebeurde op 2 december 2010, toen het Hof de overwinning van Condé bevestigde. Op 21 december 2010 werd Condé beëdigd als president van de Republiek Guinee. Cellou Dalein Diallo accepteerde zijn nederlaag, maar was op 21 december niet bij de ceremonie aanwezig.²⁷

1.2.2 *Periode Condé (december 2010-augustus 2011)*

Op 22 december 2010 bood de overgangsregering van premier Jean-Marie Doré haar ontslag aan aan de nieuwe president Alpha Condé. De president verzocht de ministers van Veiligheid en Burgerbescherming, generaal Mamadouba Toto Camara, en van Economie en Financiën, Kerfala Yansané, aan te blijven. Hij benoemde op 24 december Mohamed Saïd Fofana tot eerste minister en kondigde aan zelf het Ministerie van Defensie onder zijn hoede te nemen. De gehele regering bestond aan het eind van de verslagperiode uit 39 ministers en staatssecretarissen.²⁸

Onder meer vier verliezende presidentskandidaten uit de eerste ronde die zich hadden aangesloten bij de Regenboogalliantie, kregen een plaats in de nieuwe regering. François Louncény Fall (FUDEC) werd secretaris-generaal van de president, Ousmane Bah (UPR) minister van Publieke Werken en Transport, Papa Koly Kourouma (RDR) minister van Energie en Milieu en Jean Marc Telliano (RDIG) minister van Landbouw. De generaals Mamadou Korka Diallo en Mathurin Bangoura, die ook al in de overgangsregering zaten, werden respectievelijk minister van Veeteelt en minister van Bouw, Stadsplanning en Volkshuisvesting.²⁹

Ook twee CNDD-officieren die in verband worden gebracht met de gebeurtenissen van 28 september 2009, bekleden hoge functies onder de regering Fofana. Moussa Tiegboro Camara blijft verantwoordelijk voor de bestrijding van drugshandel en

²⁵ MISNA, *Guinée: Report de la présidentielle, les doutes subsistent à Conakry*, 16 september 2010; UN Radio, *Elections en Guinée: l'appel de l'ONU pour la levée des obstacles*, 30 september 2010; AFP, *Election campaign resumes in Guinea*, 11 oktober 2010; UN Radio, *Guinée: les dysfonctionnements à la Commission électorale inquiètent l'ONU*, 18 oktober 2010; Reuters, *Guinea gets new election chief amid vote paralysis*, 19 oktober 2010; AFP, *Guinée: 2e tour de la présidentielle fixé au dimanche 7 novembre*, 27 oktober 2010; Economist Intelligence Unit, *Guinea Country Report*, december 2010; VN Veiligheidsraad, *Rapport du Secrétaire général sur les activités du Bureau des Nations Unies pour l'Afrique de l'Ouest, S/2010/614*, 3 december 2010.

²⁶ UN News Service, *Guinea: UN envoy lauds peaceful conclusion of presidential run-off*, 8 november 2010; AFP, *Fresh violence flares in Guinea after president named*, 16 november 2010; Economist Intelligence Unit, *Guinea Country Report*, december 2010; VN Veiligheidsraad, *Rapport du Secrétaire général sur les activités du Bureau des Nations Unies pour l'Afrique de l'Ouest, S/2010/614*, 3 december 2010.

²⁷ AFP, *Guinée: état d'urgence décrété, au moins 7 morts en 3 jours*, 17 november 2010; IRIN, *Guinea: The waiting game - state of emergency*, 19 november 2010; Economist Intelligence Unit, *Guinea Country Report*, maart 2011.

²⁸ Economist Intelligence Unit, *Guinea Country Report*, maart 2011; zie ook Bijlage I: Samenstelling van de regering.

²⁹ AFP, *Guinea's president names key ministers*, 28 december 2010; Jeune Afrique, *Fiche pays: Gouvernement (Guinée)*, 7 januari 2011.

zware criminaliteit en Claude Pivi is gehandhaafd aan het hoofd van de presidentiële garde.

Nationale verzoening, economisch herstel en hervorming van de veiligheidssector worden door verschillende bronnen als de belangrijkste opgaven gezien voor de nieuwe regering. Daarnaast dient de regering verkiezingen te organiseren voor de *Assemblée Nationale*. Vanwege onenigheid tussen de regering en de oppositie over de kiezersregistratie en de samenstelling van de *Commission électorale nationale indépendante* (CENI), hebben de voorbereidingen voor de parlementsverkiezingen echter vertraging opgelopen. Volgens de regering zullen de verkiezingen in november 2011 plaatsvinden.

In het kader van nationale verzoening zijn Waarheids- en Verzoeningscommissies opgericht. Volgens een bron is het mandaat van deze commissies echter onduidelijk en doen de commissies te weinig feitelijk onderzoek om daders en slachtoffers daadwerkelijk te kunnen identificeren. Daardoor blijft onduidelijk wie zich met wie moet verzoenen.

Een aantal economische maatregelen die de regering Fofana in de eerste maanden van 2011 heeft genomen om de vrijwel failliete Guinese staatshuishouding weer op orde te krijgen, leidden tot politieke en etnische spanningen in het land. Zo besloot de regering over te gaan tot distributie van gesubsidieerde rijst en de illegale geldwisselaars aan te pakken. Volgens de regering waren deze maatregelen bedoeld om de inflatie te beteugelen, respectievelijk om de wisselkoers van de Guinese frank onder controle te krijgen. Aangezien de meeste rijsthandelaren en geldwisselaars van Peul-etniciteit zijn, voelde deze bevolkingsgroep zich echter onevenredig benadeeld.³⁰

Dit gevoel werd versterkt door twee incidenten. Op 3 april 2011 maakten Guinese ordetroepen hardhandig een einde aan een bijeenkomst van aanhangers van Cellou Dalein Diallo op het vliegveld van Conakry. Op 10 mei 2011 vielen militairen het huis van Diallo binnen voor een korte huiszoeking.³¹

De hervorming van de veiligheidssector is een absolute prioriteit voor de regering, getuige het feit dat president Condé zelf de rol van minister van Defensie op zich heeft genomen. In deze verslagperiode is onder meer het salaris van (een deel van de) militairen verhoogd en is een begin gemaakt met het demilitariseren van Conakry. Verschillende legerbases in de hoofdstad zijn gesloten en de betrokken militairen overgeplaatst naar kazernes in het binnenland.³²

1.3 Veiligheidssituatie

De veiligheidssituatie in Guinee werd gedurende de verslagperiode in grote mate bepaald door de politieke ontwikkelingen. Over het algemeen was de veiligheidssituatie sterk verbeterd ten opzichte van de voorgaande verslagperiode. Er was met name sprake van incidentele geweldsuitbarstingen die samenhangen met de presidentsverkiezingen en die vanwege de etnische dimensie van de politieke verhoudingen ook vaak een etnisch karakter hadden. Willekeurig geweld tegen

³⁰ IRIN, *Guinea: Obstacles, omens and opportunities*, 21 maart 2011; Jeune Afrique, *Alpha Condé peut-il changer la Guinée?*, 30 maart 2011.

³¹ Jeune Afrique, *Guinée: blessés par balle lors de la répression d'un rassemblement d'opposants*, 4 april 2011; Jeune Afrique, *Guinée: des militaires fouillent le domicile de Cellou Dalein Diallo à Conakry*, 11 mei 2011; Zie ook 1.3.2 Periode Condé.

³² Jeune Afrique, *Les militaires remis au pas*, 26 juni 2011.

burgers in de vorm van fysiek geweld, bedreiging en intimidatie kwam in deze verslagperiode betrekkelijk weinig voor. Er was in heel Guinee nog altijd sprake van criminaliteit in de vorm van overvallen, diefstal, plundering en verkrachting, zij het in veel mindere mate dan in de voorgaande verslagperiode.

1.3.1 Rond de presidentsverkiezingen

De campagne voor de eerste ronde van de presidentsverkiezingen verliep over het algemeen rustig. De in mei 2010 opgerichte *Force Spéciale de Sécurisation du Processus Electoral* (FOSSEPEL) slaagde er volgens meerdere bronnen in om geweldsuitbarstingen te voorkomen zonder buitensporig optreden. Niettemin viel op 24 juni 2010 in Coyah (*Guinée Maritime*) ten minste één dode en raakten enkele tientallen mensen gewond bij gevechten tussen aanhangers van de presidentskandidaten Diallo (UFDG) en Touré (UFR).³³

De verkiezingsdag zelf verliep volgens verschillende bronnen vreedzaam. Ook in de dagen en weken na de stembusgang, de bekendmaking van de voorlopige uitslag en de bekendmaking van de definitieve uitslag was de veiligheidssituatie over het algemeen rustig.³⁴

In de maanden augustus, september en oktober 2010 was er echter sprake van oplopende spanning die samenhang met de naderende, doch telkens uitgestelde, tweede ronde van de presidentsverkiezingen. Nadat op 10 september 2010 twee leden van de CENI, onder wie de voorzitter, door een rechtbank in Conakry waren veroordeeld voor verkiezingsfraude, kwam het tot gewelddadigheden tussen aanhangers van de overgebleven presidentskandidaten Diallo (UFDG) en Condé (RPG). Op 11 en 12 september viel in Hamdallaye, een buitenwijk van Conakry, een dode en raakten enkele tientallen mensen gewond. De autoriteiten zetten extra politie in om de situatie te kalmeren en politieke bijeenkomsten werden tot nader order verboden.³⁵

Op 19 oktober grepen ordetroepen hard in bij een demonstratie van aanhangers van Diallo in Conakry. Ten minste twee demonstranten kwamen om het leven en tientallen mensen raakten gewond. Volgens Human Rights Watch maakten ordetroepen zich ook schuldig aan wederrechtelijke arrestatie en detentie en aan verkrachting.³⁶

Door de sterke etnische dimensie van de politieke verhoudingen in Guinee, kreeg het politieke geweld tussen aanhangers van de UFDG (voornamelijk Peul) en de RPG (voornamelijk Malinké) ook een etnisch karakter. Eind oktober kwam het dan ook niet alleen meer tot gevechten tussen aanhangers van beide partijen, maar was er ook sprake van toenemend geweld gericht op personen van met name Peul etniciteit. Onder andere in Conakry, Kissidougou (*Guinée Forestière*), Siguiiri en Kankan (beide *Haute Guinée*) werden Peul het slachtoffer van geweld en werden

³³ Reuters, *At least 20 hurt in Guinea pre-election violence*, 24 juni 2010; AFP, *One dead in Guinea election clash*, 25 juni 2010; Economist Intelligence Unit, *Guinea Country Report*, september 2010; US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

³⁴ VN Veiligheidsraad, *Rapport du Secrétaire général sur les activités du Bureau des Nations Unies pour l'Afrique de l'Ouest*, S/2010/614, 3 december 2010

³⁵ AFP, *Violences en Guinée: un mort et 50 blessés, manifestations suspendues*, 12 september 2010; Reuters, *Police patrol Guinea capital after street battles*, 13 september 2010; UN News Service, *UN envoy heads to Guinea to defuse political tensions before presidential poll run-off*, 15 september 2010; US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

³⁶ AFP, *Two dead after Guinea police open fire on demonstrators*, 19 oktober 2010; UN Radio, *Guinée: l'ONU préoccupée par l'usage excessif de la force*, 22 oktober 2010; Human Rights Watch, *Guinée: Les forces de sécurité ont fait usage d'une force excessive selon de nombreux témoins*, 29 november 2010; US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

winkels van Peul geplunderd. In Siguiri viel bij het geweld ten minste één dode. Volgens het Rode Kruis waren eind oktober 2010 meer dan 2.800 personen, vrijwel allemaal Peul, als gevolg van het geweld ontheemd geraakt.³⁷

De tweede ronde van de presidentsverkiezingen op 7 november 2010 vond in relatieve rust plaats. Volgens diverse waarnemers verliep de stembusgang over het algemeen vreedzaam. Na de bekendmaking van de voorlopige uitslag op 15 november kwam het echter opnieuw tot ongeregelheden. Op 15 en 16 november vielen op verschillende plaatsen in Guinee, waaronder Conakry en Pita (*Moyenne Guinée*), in totaal minstens vier doden en vele tientallen gewonden. Het betrof met name geweld tussen aanhangers van verliezend presidentskandidaat Diallo (UFDG) en de FOSSEPEL. Volgens Amnesty International hebben ordetroepen zich schuldig gemaakt aan buitengerechtelijke executies en willekeurige arrestaties. Aanhangers van Diallo zouden echter ook zelf verantwoordelijk zijn voor de dood van anderen.³⁸

Op 17 november 2010 riep waarnemend president Konaté de noodtoestand uit en werd er een avondklok ingesteld van zonsondergang tot zonsopkomst. Hierna keerde de rust terug. Ook na de bekendmaking van de definitieve resultaten bleef de veiligheidssituatie over het algemeen rustig. De inauguratie van president Condé op 21 december 2010 vond plaats zonder geweld.³⁹

1.3.2 Periode Condé

Na de beëdiging van president Condé vonden er nog een aantal geweldsincidenten plaats. Zo werd op zondag 3 april 2011 een bijeenkomst van aanhangers van Diallo die de verliezend presidentskandidaat wilden verwelkomen bij zijn aankomst op het vliegveld van Conakry, met geweld uiteengedreven door ordetroepen. Hierbij viel een dode en raakten meerdere personen gewond door kogels. Volgens de Guinese autoriteiten hadden de demonstranten geen toestemming om openbare plaatsen te bezetten. Volgens de UFDG was het een politieke operatie om te voorkomen dat Cellou Dalein Diallo na enkele maanden verblijf in het buitenland bij zijn terugkeer zou worden verwelkomd door zijn medestanders.⁴⁰

Begin mei 2011 was er sprake van gewelddadigheden in Galakpaye in de administratieve regio N'Zérékoré (*Guinée Forestière*) tussen de Guerzé en de Malinké. Volgens bronnen werd het geweld veroorzaakt door spanningen tussen de twee etnische groepen naar aanleiding van de onverklaarde dood van een aantal jongeren in de streek. Het geweld hield enkele dagen aan en kostte aan enkele tientallen personen het leven. Volgens een bron zijn ongeveer 600 personen vanwege het geweld naar Liberia gevlucht.⁴¹

³⁷ AFP, *Guinée: nouvelles violences politico-ethnique malgré les appels au calme*, 24 oktober 2010; IRIN, *Guinea: Reining in ethnic violence*, 1 november 2010; Internal Displacement Monitoring Centre, *Guinea: Thousands displaced by election-related violence*, 26 november 2010; Economist Intelligence Unit, *Guinea Country Report*, december 2010; US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

³⁸ UN News Service, *Guinea: UN envoy lauds peaceful conclusion of presidential run-off*, 8 november 2010; AFP, *Guinée: état d'urgence décrété, au moins 7 morts en 3 jours*, 17 november 2010; Amnesty International, *Guinea authorities must stop arbitrary arrests and killings*, 18 november 2010; UN News Service, *UN rights office concerned at reported abuses in post-electoral Guinea*, 19 november 2010; US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

³⁹ VN Veiligheidsraad, *Rapport du Secrétaire général sur les activités du Bureau des Nations Unies pour l'Afrique de l'Ouest*, S/2010/614, 3 december 2010; US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

⁴⁰ Jeune Afrique, *Guinée: blessés par balle lors de la répression d'un rassemblement d'opposants*, 4 april 2011.

⁴¹ AFP, *Guinée: au moins 25 morts dans des violences inter-communautaires*, 5 mei 2011.

Op 19 juli 2011 werd een gewapende aanval uitgevoerd op de privéresidentie van president Alpha Condé in Conakry. De aanval werd door de presidentiële garde afgeslagen en de president bleef ongedeerd. Het geweld kostte aan ten minste één persoon het leven. Kort daarop werden ten minste 37 personen in verband met de aanval gearresteerd op verdenking van ondermijning van de staatsveiligheid en poging tot moord op het staatshoofd. Onder de arrestanten bevonden zich minstens 25 militairen, van wie de meesten volgens bronnen banden hebben met voormalig waarnemend president Sékouba Konaté.⁴² Aan het einde van de verslagperiode waren vrijwel alle arrestanten voorgeleid aan de rechtbank in verband met hun betrokkenheid bij de aanslag.⁴³

1.3.3 Leger en politie

De krijgsmacht van Guinee staat onder bevel van de *chef de l'état-major général des armées*, die verantwoording verschuldigd is aan de minister van Defensie, een functie die zowel in de periode-Konaté als in de periode-Condé werd uitgeoefend door het staatshoofd. De krijgsmacht bestaat uit vier onderdelen: landmacht, marine, luchtmacht en gendarmerie. De landmacht bestaat uit naar schatting ruim 26.000 militairen en kent een aantal elitekorpsen, waarvan de leden herkenbaar zijn aan hun rode baret. Hoewel de precieze organisatie van deze elitekorpsen niet bekend is, doen namen als *Garde présidentielle*, *Bataillon autonome des troupes aéroportées* (BATA), *Commandos chinois* en *Rangers de ronde*.⁴⁴ Volgens een bron is de organisatie van de krijgsmacht vaak meer een kwestie van loyaliteit aan bepaalde officieren dan van officiële onderverdeling in eenheden.

De Guinese krijgsmacht geldt als ongedisciplineerd en heeft zich ook gedurende deze verslagperiode schuldig gemaakt aan criminaliteit en schending van mensenrechten, zij het in veel mindere mate dan in de voorgaande verslagperiode. Met name in de dagen na 15 november 2010, toen de voorlopige uitslag van de tweede ronde bekend werd gemaakt, hebben Guinese ordediensten buitensporig geweld gebruikt tegen burgers, waarbij meerdere doden en gewonden vielen. Hierbij waren ook rode baretten betrokken.⁴⁵

De politie valt onder het Ministerie van Veiligheid en Burgerbescherming dat ook in de regering-Fofana onder leiding staat van generaal Mamadouba Toto Camara. Er zijn in Guinee verhoudingsgewijs maar weinig politieagenten (volgens Human Rights Watch nog geen 11.000) en zij zijn over het algemeen slecht getraind en ongedisciplineerd. Politieagenten worden bovendien slecht betaald en velen van hen vullen hun inkomen aan door corruptie of diefstal. De politie speelde in deze verslagperiode een grotere rol in de handhaving van de openbare orde en veiligheid dan in de voorgaande verslagperiode, vooral vanwege de afwezigheid van het leger.⁴⁶

⁴² UN News Service, *Ban Ki-moon condamne l'attaque de la résidence du président guinéen*, 20 juli 2011; Union Africaine, *Attaque contre la résidence du Président de la République de Guinée M. Alpha Condé*, 21 juli 2011; AFP, *Guinée: 38 personnes arrêtées dans l'attaque contre le président Alpha Condé*, 26 juli 2011; International Crisis Group, *Crisis Watch* N°96, 1 augustus 2011.

⁴³ GuinéeNews, *Affaire "Attaque de la résidence d'Alpha Condé": onze nouvelles personnes déférées à la Justice*, 5 augustus 2011; Guinée TV1, *Voici la liste des 37 personnes accusées dans l'attaque du domicile du président Alpha Condé*, 7 augustus 2011.

⁴⁴ International Crisis Group, *Guinée: Réformer l'Armée*, Rapport Afrique N° 164, 23 september 2010; US Department of State, *Background Note: Guinea*, 2 maart 2011;

⁴⁵ Amnesty International, *Guinea authorities must stop arbitrary arrests and killings*, 18 november 2010; UN News Service, *UN rights office concerned at reported abuses in post-electoral Guinea*, 19 november 2010; Human Rights Watch, *Guinée: Les forces de sécurité ont fait usage d'une force excessive selon de nombreux témoins*, 29 november 2010.

⁴⁶ Human Rights Watch, *World Report 2011 – Guinea*, 24 januari 2011; Human Rights Watch, *"Nous avons vécu dans l'obscurité". Un agenda des droits humains pour le nouveau gouvernement guinéen*, 24 mei 2011.

Op 18 mei 2010 is er een speciale ordedienst opgericht voor de beveiliging van het verkiezingsproces, de *Force Spéciale de Sécurisation du Processus Electoral* (FOSSEPEL). Deze dienst is samengesteld uit politieagenten en gendarmes en zou moeten bestaan uit ongeveer 16.000 personen onder het bevel van de chef-staf van de gendarmerie. Volgens een bron is de FOSSEPEL vooral een operatie van de gendarmerie ondersteund door reguliere politieagenten. De FOSSEPEL trad in de periode van de presidentsverkiezingen geregeld op om gewelddadigheden tussen aanhangers van verschillende kandidaten te voorkomen of te beëindigen. Daarnaast zorgde zij voor de beveiliging van de presidentskandidaten en van de stembureaus.⁴⁷

Volgens Human Rights Watch en Amnesty International heeft de FOSSEPEL zich meerdere malen schuldig gemaakt aan het gebruik van excessief geweld tegen burgers. In de tweede helft van de maand oktober 2010 was de FOSSEPEL verantwoordelijk voor meerdere doden en gewonden, wederrechtelijke arrestaties en verkrachtingen. Half november 2010 was de FOSSEPEL, samen met andere eenheden van de Guinese krijgsmacht, betrokken bij buitensporig geweld in de richting van burgers. Volgens Human Rights Watch was de FOSSEPEL niet politiek neutraal en was het gewelddadig optreden van de ordedienst vooral gericht tegen personen van Peul-etniciteit.⁴⁸

⁴⁷ International Crisis Group, *Guinée: Réformer l'Armée*, Rapport Afrique N° 164, 23 september 2010; US Department of State, *Background Note: Guinea*, 2 maart 2011.

⁴⁸ UN Radio, *Guinée: l'ONU préoccupée par l'usage excessif de la force*, 22 oktober 2010; Human Rights Watch, *Guinée: Les forces de sécurité devraient faire preuve de retenue lors du deuxième tour de l'élection présidentielle*, 5 november 2010; Amnesty International, *Guinea authorities must stop arbitrary arrests and killings*, 18 november 2010; UN News Service, *UN rights office concerned at reported abuses in post-electoral Guinea*, 19 november 2010; Human Rights Watch, *Les forces de sécurité ont fait usage d'une force excessive selon de nombreux témoins*, 29 november 2010.

2 Mensenrechten

2.1 Juridische context

2.1.1 *Internationaalrechtelijke verplichtingen*

Guinee is sinds 1958 lid van de Verenigde Naties en sinds 2001 lid van de Afrikaanse Unie.⁴⁹ Het land is partij bij de meeste internationale verdragen en protocollen op het gebied van mensenrechten, waaronder:

- Verdrag betreffende de status van vluchtelingen (1965) en het Protocol betreffende de status van vluchtelingen (1968);
- Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie (1977);
- Internationaal verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (1978) en het eerste Facultatieve Protocol waarin het individueel klachtenrecht bij het Mensenrechtencomité wordt vastgesteld (1993);
- Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten (1978);
- Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen (1982);
- Afrikaans Handvest voor de rechten van de mens en van de volkeren (1982);
- Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke en ontorende behandeling of bestraffing (1989);
- Verdrag inzake de rechten van het kind (1990);
- Protocol inzake de voorkoming, bestrijding en bestraffing van mensenhandel, in het bijzonder vrouwenhandel en kinderhandel (2004) en het Protocol tegen de smokkel van migranten over land, over zee en door de lucht (2005), beide tot aanvulling van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen grensoverschrijdende georganiseerde misdaad.⁵⁰

Daarnaast is Guinee partij bij het Statuut van Rome inzake het Internationaal Strafhof.⁵¹ Volgens artikel 151 van de grondwet van Guinee prevaleren de bepalingen van aangenomen of geratificeerde verdragen vanaf de dag van publicatie boven alle nationale wetgeving.⁵²

2.1.2 *Nationale wetgeving*

De grondwet van de Republiek Guinee geeft in hoofdstuk II een opsomming van de door Guinee erkende mensenrechten en fundamentele vrijheden. Het betreft zowel de klassieke mensenrechten als een beperkt aantal sociale, culturele en economische rechten. De uitoefening van een aantal grondrechten, bijvoorbeeld de vrijheid van meningsuiting, heeft nadere uitwerking gekregen in specifieke wetgeving. Naast rechten noemt hoofdstuk II een aantal plichten, waaronder de

⁴⁹ US Department of State, *Background Note: Guinea*, 2 maart 2011.

⁵⁰ Zie <http://treaties.un.org>, geraadpleegd op 11 juli 2011.

⁵¹ Idem.

⁵² République de Guinée, Constitution, Titre XVII, Article 151 (Décret D/068/PRG/CNDD/SGPRG/2010 promulguant la Constitution adoptée par le Conseil National de la Transition le 19 avril 2010).

plicht om de wetten van het land na te leven, de geest van democratie en tolerantie te bevorderen en de eer en mening van anderen te respecteren.⁵³

Nationaliteitswetgeving

De regels met betrekking tot de verkrijging en het verlies van de Guinese nationaliteit zijn vastgelegd in het Burgerlijk Wetboek van de Republiek Guinee. Deze regelgeving is op 1 januari 1996 voor het laatst gewijzigd. De verkrijging van de Guinese nationaliteit geschiedt onder meer op basis van afstamming en geboorte op het grondgebied (*ius sanguinis* en *ius soli*).

Een Guinese staatsburger kan op een aantal manieren de Guinese nationaliteit verliezen. Ten eerste kan iedere Guineeër zijn/haar nationaliteit opgeven. Daarnaast verliest de meerderjarige Guineeër die vrijwillig een vreemde nationaliteit verkrijgt, van rechtswege zijn Guinese staatsburgerschap. Volgens een bron wordt dit wetsartikel in de praktijk echter niet toegepast en zal een dergelijke persoon dan ook de facto als Guinees staatsburger worden beschouwd.

De Guinese nationaliteit van genaturaliseerde Guinese staatsburgers kan worden beëindigd wanneer zij in Guinee of in het buitenland veroordeeld zijn voor bepaalde misdrijven of landverraad gedurende de eerste tien jaren na hun naturalisatie. Het is dezerzijds niet bekend of dit in de praktijk ook voorkomt.

De voorwaarden voor het herkrijgen van de Guinese nationaliteit hangen af van de reden van verlies van de Guinese nationaliteit. Zo moet degene die het Guinese staatsburgerschap had verloren vanwege de verkrijging van een andere nationaliteit eerst afstand doen van die nationaliteit.

2.2 Toezicht

Het toezicht vanuit de overheid op de naleving van mensenrechten in Guinee is zwak. De nieuwe grondwet van 7 mei 2010 heeft een onafhankelijke mensenrechtencommissie (*Institution Nationale Indépendante des Droits Humains*) ingesteld, maar de wet die de oprichting verder moet regelen was in deze verslagperiode nog niet aangenomen. Hoewel president Condé gedurende de verslagperiode een voorzitter voor deze commissie heeft benoemd, zijn er geen organisatie, mandaat en middelen. Het INIDH is dan ook nog niet operationeel.⁵⁴

Waarnemend president Konaté heeft drie rechters de opdracht gegeven onderzoek te doen naar de gewelddadigheden van 28 september 2009. Deze rechters doen volgens verschillende bronnen goed onderzoek, maar stuiten op een gebrek aan politieke wil om ook de hogere verantwoordelijken te onderzoeken. In de lagere rangen zijn arrestaties verricht.

Toezicht op de naleving van mensenrechten in Guinee vindt vooral plaats door diverse niet-gouvernementele organisaties, waaronder de *Organisation Guinéenne de défense des Droits de l'Homme et du Citoyen* (OGDH), de *Rencontre Africaine pour la Défense des Droits de l'Homme* (RADDHO), Human Rights Watch, Amnesty International en andere internationale organisaties, zoals het Internationale Comité

⁵³ République de Guinée, Constitution, Titre II: Des libertés, devoirs et droits fondamentaux (Décret D/068/PRG/CNDD/SGPRG/2010 promulguant la Constitution adoptée par le Conseil National de la Transition le 19 avril 2010).

⁵⁴ Human Rights Watch, "Nous avons vécu dans l'obscurité". *Un agenda des droits humains pour le nouveau gouvernement guinéen*, 24 mei 2011.

van het Rode Kruis en de Verenigde Naties (UNHCHR). Deze organisaties kunnen over het algemeen in relatieve vrijheid opereren.⁵⁵

2.3 Naleving en schending

2.3.1 Vrijheid van meningsuiting

De grondwet erkent het recht op vrije meningsuiting en legt de plicht op de mening van anderen te respecteren. De uitoefening van de persvrijheid heeft nadere uitwerking gekregen in bijzondere wetgeving. De wet verbiedt alle uitingen die als doel hebben om aan te zetten tot haat, onverdraagzaamheid of discriminatie. Laster en smaad, waaronder belediging van het staatshoofd, zijn verboden en strafbaar. De straffen variëren van een geldboete tot het intrekken van de perskaart. Gevangenisstraffen voor dergelijke vergrijpen zijn sinds de invoering van een nieuwe mediawet op 28 juni 2010 niet meer mogelijk. In tegenstelling tot de voorgaande verslagperiode waren er in deze verslagperiode geen gevallen bekend van intimidatie of geweld jegens journalisten door de overheid of het leger.⁵⁶

Hoewel particuliere media over het algemeen in redelijke vrijheid kunnen opereren, respecteerden de Guinese autoriteiten de vrijheid van meningsuiting en persvrijheid niet in alle gevallen. Zo werd volgens bronnen begin mei 2011 de publicatie van het tijdschrift *Les Nouvelles du Pays* voor twee maanden opgeschort na een artikel waarin werd gespeculeerd over een op handen zijnde moordaanslag op Cellou Dalein Diallo door de regering van president Condé. Eveneens begin mei werden drie journalisten van de Guinese staatstelevisie (RTG) om nog onbekende redenen ontslagen. Eind juli 2011 werd het media verboden aandacht te besteden aan de aanval op de privéresidentie van president Condé. Dit verbod was begin augustus weer ingetrokken. Bronnen melden daarnaast dat particuliere media minder toegang hebben tot informatie van de overheid dan de staatsmedia.⁵⁷

Het is voor politieke partijen en religieuze groeperingen in Guinee verboden kranten, radiostations of televisiezenders te bezitten. In werkelijkheid zijn de meeste zogenaamde onafhankelijke of particuliere media echter (nauw) verbonden aan een bepaalde oppositiepartij of belangengroepering. Tegelijkertijd wordt er in de staatsmedia buitenproportioneel veel aandacht besteed aan de zittende president en regering en wordt de oppositie gemarginaliseerd.⁵⁸

De kwaliteit van journalistieke berichtgeving in Guinee is over het algemeen matig. Dit geldt zowel voor regeringsgezinde als voor oppositiegezinde media. Het komt voor dat journalisten harde beschuldigingen uiten zonder dat ze daar goede gronden voor hebben en zonder toepassing van de beginselen van hoor en wederhoor.

⁵⁵ Human Rights Watch, *Guinée: La société civile guinéenne et internationale appelle les acteurs de la crise à la retenue*, 4 november 2010; Amnesty International, *Guinea authorities must stop arbitrary arrests and killings*, 18 november 2010; FIDH, *Guinée-Conakry: "Les autorités guinéennes, les forces de sécurité et les partis politiques doivent s'abstenir de toute violence et incitation à la haine ethnique"*, 22 november 2010; UNHCHR, *Guinea torture victims thirst for justice*, 17 maart 2011.

⁵⁶ Reporters Sans Frontières, *Authorities promulgate two new progressive media laws*, 1 juli 2010; US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011; Freedom House, *Freedom in the World 2011 – Guinea*, 26 mei 2011.

⁵⁷ US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011; Reporters Sans Frontières, *A Conakry, Reporters sans frontières appelle les autorités à appliquer les lois sur la presse promulguées en 2010*, 27 mei 2011; Senegambia News, *CNC suspends Les Nouvelles du Pays newspaper for two months*, 31 mei 2011; Libération, *La France rappelle à l'ordre le président guinéen*, 28 juli 2011; Reporters Sans Frontières, *"Turning the page". Hopes for media freedom in Niger and Guinea*, juli 2011; International Crisis Group, *Crisis Watch N°96*, 1 augustus 2011.

⁵⁸ Reporters Sans Frontières, *"Turning the page". Hopes for media freedom in Niger and Guinea*, juli 2011.

Zogenaamde 'journalistieke afpersing' komt eveneens voor in Guinee, evenals tegen betaling laten plaatsen van artikelen in kranten, ongeacht inhoud of waarheidsgehalte.

Aangezien kranten in een beperkte oplage verschijnen (alleen in de steden), de meeste Guineeërs analfabeet zijn en zich over het algemeen geen televisie kunnen veroorloven, is radio het belangrijkste nieuwsmedium. In Guinee zijn tientallen radiostations actief, zowel staatszenders als particuliere stations. Buitenlandse kranten en tijdschriften zijn verkrijgbaar in Guinee (alleen in de steden). Internet is sinds 1997 beschikbaar. Het gebrek aan betrouwbare telefoonlijnen en de hoge kosten van internetverbinding zorgen ervoor dat internet slechts voor een beperkte groep toegankelijk is. In Conakry zijn wel diverse internetcafés te vinden.⁵⁹

2.3.2 *Vrijheid van vereniging en vergadering*

Vrijheid van vereniging

Vrijheid van vereniging, met inbegrip van politieke partijen en vakbonden, wordt expliciet erkend in de grondwet. Partijen en politieke groeperingen opgericht langs etnische, religieuze of regionale lijnen zijn wettelijk verboden. In de praktijk moeten verenigingen en andere organisaties zware procedures doorlopen om officiële erkenning te verkrijgen. Dit geldt des te meer voor politieke partijen en andere politiek gemotiveerde groeperingen. Tijdens de verslagperiode werd het recht op vrijheid van vereniging over het algemeen door de overheid gerespecteerd.⁶⁰

Er is in Guinee een veelheid van politieke partijen, vakbonden en andere maatschappelijke organisaties actief, die over het algemeen in relatieve vrijheid kunnen opereren. In totaal deden namens 24 partijen kandidaten mee aan de presidentsverkiezingen. Er zijn geen berichten bekend van politiek gemotiveerde uitsluiting van partijen. Vakbonden en andere maatschappelijke organisaties zijn, samen met politieke partijen, vertegenwoordigd in de *Conseil National de la Transition*, die dienst doet als transitieparlement.⁶¹

Vrijheid van vergadering

De wet kent een aantal bepalingen die de vrijheid van vergadering (zou kunnen) beperken. Het Wetboek van Strafrecht verbiedt elke bijeenkomst die etnisch of raciaal gemotiveerd is, evenals bijeenkomsten die de nationale eenheid zouden kunnen bedreigen. Daarnaast dient elke openbare bijeenkomst ten minste 72 uur van tevoren te worden aangekondigd bij de autoriteiten; anders wordt de bijeenkomst als illegaal beschouwd. De lokale autoriteiten kunnen elke demonstratie afgelasten, als ze vrezen dat deze tot een verstoring van de openbare orde zou kunnen leiden. Ook kunnen de organisatoren van een bijeenkomst strafrechtelijk worden vervolgd als er sprake is van geweld of vernietiging van eigendommen door deelnemers.⁶²

Er vonden gedurende de verslagperiode vele, vrijwel allemaal politiek gemotiveerde, bijeenkomsten en demonstraties plaats. De vrijheid van vergadering werd door de autoriteiten evenwel niet altijd gerespecteerd. Van half september tot half oktober

⁵⁹ US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011; Freedom House, *Freedom in the World 2011 – Guinea*, 26 mei 2011; Reporters Sans Frontières, "Turning the page". *Hopes for media freedom in Niger and Guinea*, juli 2011.

⁶⁰ US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011; Freedom House, *Freedom in the World 2011 – Guinea*, 26 mei 2011.

⁶¹ VN Veiligheidsraad, *Rapport du Secrétaire général sur les activités du Bureau des Nations Unies pour l'Afrique de l'Ouest*, S/2010/324, 21 juni 2010; US Department of State, *Background Note: Guinea*, 2 maart 2011; US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

⁶² US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

2010 werd de verkiezingscampagne door waarnemend president Konaté opgeschort en werden alle politieke bijeenkomsten verboden. Deze maatregel werd ingesteld na het gewelddadige weekend van 11 en 12 september en met instemming van alle politieke partijen. Als gevolg van de gewelddadige uitbarsting na de bekendmaking van de voorlopige uitslag van de tweede ronde, kondigde waarnemend president Konaté op 17 november 2010 de noodtoestand af en werden opnieuw alle bijeenkomsten en demonstraties verboden. Dit verbod werd op 2 december 2010 opgeheven.⁶³

Op zondag 3 april 2011 werd een bijeenkomst van aanhangers van Cellou Dalein Diallo, die de verliezend presidentskandidaat wilden verwelkomen bij zijn aankomst op het vliegveld, met geweld uiteengedreven door ordetroepen. Hierbij viel een dode en raakten meerdere personen gewond door kogels. Volgens de Guineese autoriteiten hadden de demonstranten geen toestemming om openbare plaatsen te bezetten. Volgens de UFDG was het een politieke operatie om te voorkomen dat Diallo na enkele maanden verblijf in het buitenland bij zijn terugkeer zou worden verwelkomd door zijn medestanders.⁶⁴

2.3.3 *Vrijheid van godsdienst en overtuiging*

De grondwet erkent de vrijheid van godsdienst en overtuiging. Discriminatie of onderscheid op grond van (onder andere) overtuiging is verboden. In de praktijk wordt deze vrijheid van godsdienst en overtuiging door de Guineese autoriteiten gerespecteerd. Guinee kent geen staatsgodsdienst. Zowel islamitische als christelijke feestdagen worden erkend door de regering en gevierd door de bevolking. Er waren in de verslagperiode geen berichten van structurele discriminatie op religieuze gronden.⁶⁵

De verhoudingen tussen de verschillende godsdienstige groepen in Guinee worden over het algemeen gekenmerkt door verdraagzaamheid. In de politiek speelt geloofsovertuiging geen rol van betekenis. Interreligieuze huwelijken komen voor en worden over het algemeen geaccepteerd. Het kan echter voorkomen dat de bekering van een moslim tot een ander geloof als maatschappelijk onwenselijk wordt beschouwd. In Guinee vinden gedwongen bekeringen voor zover bekend niet plaats.⁶⁶

Wat betreft de gewelddadigheden begin mei 2011 in de provincie N'Zérékoré (*Guinée Forestière*), waarbij personen van de voornamelijk christelijke Guerzé tegenover personen van de voornamelijk islamitische Malinké kwamen te staan, gaven bronnen aan dat het conflict eerder etnisch dan religieus van aard was. Het is echter moeilijk vast te stellen wat de rol van religie is, zeker wanneer etnische en religieuze scheidslijnen samenvallen.

Guinee kent een registratieplicht voor (nieuwe) godsdienstige groepen en gemeenschappen. Deze registratie wordt uitgevoerd door het Ministerie van Binnenlands Bestuur en Politieke Zaken. Veelal is een dergelijke registratie een routinekwestie. Erkende groepen en gemeenschappen kunnen profiteren van bepaalde privileges, zoals belastingvoordelen of subsidies op energieverbruik. Niet-

⁶³ AFP, *Violences en Guinée: un mort et 50 blessés, manifestations suspendues*, 12 september 2010; AFP, *Election campaign resumes in Guinea*, 11 oktober 2010; AFP, *Guinée: état d'urgence décrété, au moins 7 morts en 3 jours*, 17 november 2010; US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

⁶⁴ Jeune Afrique, *Guinée: blessés par balle lors de la répression d'un rassemblement d'opposants*, 4 april 2011.

⁶⁵ US Department of State, *2010 Report on International Religious Freedom – Guinea*, 17 november 2010; Freedom House, *Freedom in the World 2011 – Guinea*, 26 mei 2011.

⁶⁶ US Department of State, *2010 Report on International Religious Freedom – Guinea*, 17 november 2010

geregistreerde buitenlandse groepen kunnen in theorie worden uitgewezen. In de praktijk hebben dergelijke uitwijzingen in de verslagperiode niet plaatsgevonden. Buitenlandse missies en kerkelijke hulporganisaties kunnen in heel het land zonder belemmeringen functioneren.⁶⁷

2.3.4 *Bewegingsvrijheid*

De grondwet erkent de vrijheid van beweging voor alle burgers, zowel binnen Guinee als voor wat betreft reizen van en naar het buitenland. Iedereen vanaf achttien jaar dient een identiteitskaart bij zich te dragen, die bij controleposten moet worden getoond. Deze verplichting is echter niet in de wet vastgelegd en geldt in de praktijk vooral tijdens de nacht. De bewegingsvrijheid werd in deze verslagperiode door de autoriteiten over het algemeen gerespecteerd. Onder de overgangsregering kwam het evenwel nog voor dat reizigers werden lastiggevallen door politie en militairen bij controleposten en dat zij steekpenningen moesten betalen om hun weg te kunnen vervolgen.⁶⁸

Reizen van en naar het buitenland is vrij toegestaan en werd in deze verslagperiode door de autoriteiten over het algemeen niet belemmerd. Alleen tussen half november en half december 2010 werden vanwege de noodtoestand de grenzen gesloten.⁶⁹ Onderdanen van CEDEAO-lidstaten, waaronder Guinee, zijn in de bij de CEDEAO aangesloten staten vrijgesteld van visumplicht. Een onderdaan van een CEDEAO-lidstaat kan zonder visum maximaal drie maanden in een andere CEDEAO-lidstaat verblijven. Na deze periode dient de betrokkene te beschikken over een verblijfsvergunning.⁷⁰

Gedurende de verslagperiode hebben afgewezen asielzoekers die terugkeerden naar Guinee voor zover bekend geen moeilijkheden ondervonden met de autoriteiten die samenhangen met het feit dat zij ex-asielzoeker zijn.⁷¹

De internationale luchthaven van Guinee is gelegen nabij de hoofdstad Conakry en wordt onder andere bediend door Air France en Brussels Airlines vanuit Parijs, respectievelijk Brussel. Daarnaast zijn er verbindingen met diverse Afrikaanse bestemmingen, waaronder Dakar, Bamako en Abidjan. De haven van Conakry wordt aangedaan door een aantal (internationale) scheepvaartmaatschappijen. De grensovergangen met Liberia en Sierra Leone zijn sinds 2004 weer open.

Documenten

In Guinee kunnen de nationale identiteitskaart (*carte nationale d'identité*), de kiezerspas (*carte d'électeur*) en het paspoort (*passeport*) worden gebruikt als identiteitsdocument. Het paspoort kan daarnaast worden gebruikt als reisdocument.

De nationale identiteitskaart kan worden aangevraagd bij alle politiebureaus in het land. De aanvraag moet in persoon worden ingediend. Bij de aanvraag dienen een woonplaatsverklaring (*certificat de résidence*) afgegeven door het wijk- of dorpshoofd (*chef de quartier* of *chef de commune*), een kiezerspas (*carte d'électeur*) afgegeven door het wijk- of dorpshoofd en vier pasfoto's worden overgelegd. Ook

⁶⁷ US Department of State, *2010 Report on International Religious Freedom – Guinea*, 17 november 2010.

⁶⁸ US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

⁶⁹ MISNA, *Guinea: Borders closed ahead of decision on vote*, 29 november 2010; Reuters, *Guinea reopens air and sea borders, eases curfew*, 7 december 2010; US Department of State, *2010 Country Report on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011

⁷⁰ CEDEAO, A/P1/5/79 Protocole sur la libre circulation des personnes, le droit de résidence et d'établissement, via <http://www.ecowas.int>, geraadpleegd op 4 augustus 2011.

⁷¹ Zie ook 3.2 Terugkeer.

worden vingerafdrukken van alle vingers genomen en dient de aanvrager de geldende leges te voldoen.

Voorts moet een bij de ambtenaar van de burgerlijke stand (*officier de l'état civil*) in de geboorteplaats te verkrijgen uittreksel uit het geboorteregister (*extrait d'acte de naissance*) worden overgelegd. Hiervoor dient men zich persoonlijk bij de burgerlijke stand te melden. Eventueel kan, ook vanuit het buitenland, een derde worden gemachtigd voor aanvragen en afhalen door middel van een officiële machtigingsakte. Indien een geboorte niet officieel werd geregistreerd, zoals in de praktijk veelvuldig het geval is, volstaat een zogenaamd *jugement supplétif*. Dit is een verklaring opgesteld door de rechter op basis van getuigenverklaringen dat de betrokken persoon op een bepaalde datum is geboren.

Het paspoort kan alleen in Conakry worden aangevraagd. Bij de aanvraag dienen de identiteitskaart (*carte nationale d'identité*) en een gelegaliseerde kopie van de identiteitskaart te worden overgelegd. Daarnaast dient de aanvrager vier pasfoto's in te leveren en de geldende leges te voldoen. De aanvraag van het paspoort geschiedt schriftelijk door middel van een aanvraagformulier dat persoonlijk bij een hulpofficier van justitie (*officier de police judiciaire*) dient te worden ingeleverd. Eventueel kan een derde worden gemachtigd voor aanvragen en afhalen door middel van een officiële machtigingsakte, die aan de aanvraag moet worden gehecht. De uitgevende instantie is de luchthaven- en grenspolitie (*Police de l'Air et des Frontières*), die valt onder de *Direction Générale de la Police Nationale* van het Ministerie van Veiligheid en Burgerbescherming.

Minderjarigen kunnen in het paspoort van hun ouders worden bijgeschreven. Een paspoort kan ook worden verstrekt aan minderjarige personen, dat wil zeggen personen die de 21-jarige leeftijd niet hebben bereikt. In de praktijk wordt voor de afgifte van paspoorten de huwbare leeftijd aangehouden (18 jaar voor mannen en 17 jaar voor vrouwen). De omslag van het paspoort is donkergroen en draagt het logo van de CEDEAO aan de voorkant en het wapen van Guinee aan de achterkant. Er zijn echter ook nog (oudere) donkerblauwe paspoorten in omloop en deze kunnen worden verlengd. De teksten in het paspoort worden gedrukt en zijn niet met de hand geschreven, behalve de toevoeging van kinderen, die wel met de hand geschiedt.

Ongeletterde mensen en arme mensen ondervinden in de praktijk problemen bij het verkrijgen van reis- en identiteitsdocumenten. Ze zijn vaak niet in staat de benodigde aanvraagformulieren in te vullen of de kosten te betalen. Over het algemeen geldt niet alleen dat tegen betaling documenten kunnen worden verkregen en procedures omzeild, maar ook dat door corruptie meer dient te worden betaald dan de wettelijk verplichte leges. Bovendien komt het in de praktijk voor, met name buiten Conakry, dat de gegevens in het bevolkingsregister onvolledig zijn, vaak omdat ze niet nauwkeurig worden bijgehouden, maar ook omdat men het belang van registratie niet inziet.

2.3.5 *Rechtsgang*

De onafhankelijkheid van de rechterlijke macht is in de grondwet vastgelegd. In de praktijk opereert de rechterlijke macht echter niet altijd onafhankelijk van de uitvoerende macht. Volgens een bron komen politieke benoemingen in de rechterlijke macht voor. Ook de alom aanwezige corruptie en het nepotisme binnen het juridische apparaat zijn een groot probleem. Dit is onder andere te wijten aan een structurele onderbetaling van rechters en officieren van justitie. Een objectieve

en onpartijdige rechtsgang is daarom niet gewaarborgd. Bovendien is er in Guinee een groot tekort aan gekwalificeerde rechters en ambtenaren en zijn de rechtbanken volstrekt ontoereikend uitgerust.⁷²

Door dit capaciteitsgebrek, de slechte kwaliteit van het juridische apparaat en de grootschalige corruptie is de straffeloosheid in Guinee groot. Daar komt nog bij dat gerechtelijke uitspraken niet altijd in de praktijk ten uitvoer worden gelegd. Zo meldt het Amerikaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken dat de veroordeling van twee leden van de *Commission électorale nationale indépendante* (CENI) voor verkiezingsfraude niet kon worden uitgevoerd, omdat zij niet voldeed aan de wettelijke vormvereisten. De twee leden zijn niet gearresteerd en hebben hun gevangenisstraf van een jaar niet uitgezeten.⁷³

Ook het politieapparaat in Guinee functioneert gebrekkig. Wanneer men aangifte wil doen van een misdrijf, dient men zich in principe te wenden tot de politie. Wanneer deze niet aanwezig is, zoals in grote delen van het binnenland het geval is, kan men zich wenden tot de gendarmerie, die eigenlijk alleen verantwoordelijk is voor de handhaving van de openbare orde. De politie is over het algemeen slecht opgeleid en weinig professioneel. Of aangiftes in behandeling worden genomen en zoja, hoe zij in behandeling worden genomen hangt dan ook sterk af van de individuele politieagent. Hetzelfde geldt voor de verkrijging van een schriftelijke bevestiging van de aangifte. Als gevolg van corruptie komt het voor dat aangiftes slechts tegen betaling in behandeling worden genomen. Ook de mate van bescherming hangt af van de individuele politieagent en wordt groter alnaargelang men bereid is ervoor te betalen.⁷⁴

Door de onbetrouwbaarheid van de officiële rechtsgang en de hoge mate van straffeloosheid werd volgens bronnen gedurende de verslagperiode veel gebruik gemaakt van alternatieve rechtsmiddelen. Zo werd op het platteland vaak een beroep gedaan op traditionele geschillenbeslechting door de dorpsoudste of een raad van wijzen, met name waar het familieaangelegenheden of toegang tot landbouwgrond betrof. Ook eigenrichting kwam in deze verslagperiode voor, hoewel de regering dit niet langer aanmoedigde.⁷⁵

De alternatieve rechtsmiddelen stonden niet geheel los van de officiële rechtsgang. Zo kwam het voor dat de rechter zaken doorverwees naar traditionele geschillenbeslechtingsstructuren of dat een dorpsoudste, bijvoorbeeld bij gebrek aan draagvlak voor zijn vonnis, de zaak overliet aan de rechtbank.⁷⁶

2.3.6 Arrestatie en detentie

Wederrechtelijke vrijheidsontneming is strafbaar in Guinee. Arrestaties kunnen volgens de wet alleen op basis van een arrestatiebevel plaatsvinden. Een persoon kan na aanhouding niet langer dan 72 uur worden vastgehouden, in afwachting van de eerste voorgeleiding en (eventuele) strafvervolgning. Volgens de wet mogen arrestaties bij mensen thuis niet plaatsvinden tussen 16.30 en 6.00 uur. In de praktijk werden deze waarborgen tijdens de verslagperiode niet gerespecteerd.⁷⁷

⁷² US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011; Human Rights Watch, "Nous avons vécu dans l'obscurité". *Un agenda des droits humains pour le nouveau gouvernement guinéen*, 24 mei 2011.

⁷³ US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

⁷⁴ Human Rights Watch, "Nous avons vécu dans l'obscurité". *Un agenda des droits humains pour le nouveau gouvernement guinéen*, 24 mei 2011.

⁷⁵ US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

⁷⁶ US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

⁷⁷ US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

Zowel de politie, de gendarmerie als het leger hielden mensen aan zonder wettelijke voorwaarden in acht te nemen. Het kwam voor dat mensen incommunicado werden vastgehouden en velen zaten maanden zometen jaren gevangen in afwachting van een proces. Ook het recht op juridische bijstand werd in de praktijk niet altijd gerespecteerd. Deze situatie is volgens bronnen vooral het gevolg van incompetentie, corruptie en een slecht functionerend justitieel apparaat en is met het aantreden van president Condé dan ook niet wezenlijk verbeterd.⁷⁸

Met name in de maanden september, oktober en november 2010 vonden vele arrestaties plaats tijdens gewelddadigheden in verband met de tweede ronde van de presidentsverkiezingen. Voor zover bekend waren alle arrestanten aan het eind van de verslagperiode weer vrijgelaten zonder te zijn voorgeleid. Begin april 2011 werden rondom de aankomst van Cellou Dalein Diallo op vliegveld van Conakry meer dan 50 mensen gearresteerd.⁷⁹ Aan het eind van de verslagperiode waren ongeveer 40 veroordeelde arrestanten vrijgelaten nadat de president hun gratie had verleend.⁸⁰ Vrijwel alle personen die in verband met de aanslag op 19 juli 2011 op de privéresidentie van president Condé zijn gearresteerd, waren aan het einde van de verslagperiode voorgeleid aan de rechtbank.⁸¹

Het Wetboek van Strafrecht verbiedt dat burgers gedetineerd worden in militaire kampen. Volgens een bron vond arbitraire en illegale detentie in militaire kampen ook in deze verslagperiode plaats, maar het is niet bekend in hoeverre het hier burgers betreft. In ieder geval zou de schaal van deze detenties minder groot zijn dan in de voorgaande verslagperiode.

Omstandigheden in gevangenissen

De omstandigheden in gevangenissen zijn over het algemeen slecht. Er is sprake van overbevolking, deplorabele hygiënische omstandigheden, afwezigheid van medische zorg en ondervoeding. Daarnaast komen mishandeling en afpersing van gevangenen door bewakers voor. Dit geldt ook voor seksuele intimidatie en verkrachting van zowel mannelijke als vrouwelijke gevangenen.⁸²

Als gevolg van ondervoeding, ziekte en slechte omstandigheden overleden in deze verslagperiode meerdere gevangenen in detentie. Gevangenen zijn over het algemeen aangewezen op hulp van familie, vrienden of hulporganisaties, zoals het Internationale Rode Kruis. De overbevolking in de meeste gevangenissen is een gevolg van de te trage afwikkeling van de strafdossiers.⁸³

Zowel de politie als de gendarmerie beschikken over cellen bestemd voor voorarrest. De huizen van bewaring worden traditioneel door militairen beheerd en het personeel bestaat vrijwel uitsluitend uit vrijwilligers, die niet of nauwelijks worden

⁷⁸ US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

⁷⁹ Amnesty International, *Guinea authorities must stop arbitrary arrests and killings*, 18 november 2010; US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

⁸⁰ Jeune Afrique, *Guinée: Alpha Condé gracie une quarantaine d'opposants*, 16 augustus 2011.

⁸¹ GuinéeNews, *Affaire "Attaque de la résidence d'Alpha Condé": onze nouvelles personnes déférées à la Justice*, 5 augustus 2011; Guinée TV1, *Voici la liste des 37 personnes accusées dans l'attaque du domicile du président Alpha Condé*, 7 augustus 2011.

⁸² US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011; Human Rights Watch, *"Nous avons vécu dans l'obscurité". Un agenda des droits humains pour le nouveau gouvernement guinéen*, 24 mei 2011.

⁸³ US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

betaald. Volgens een bron zijn gedurende de verslagperiode ongeveer 600 gevangenenbewaarders bij de overheid in loondienst getreden.⁸⁴

Volgens het Amerikaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken verblijven er ongeveer 3.800 gevangenen (onder wie tussen de 47 en 100 vrouwen) in de 32 civiele gevangenissen die Guinee kent. Mannen en vrouwen worden over het algemeen gescheiden gedetineerd, maar minderjarigen en meerderjarigen worden niet altijd gescheiden gevangengehouden. Zo worden minderjarige meisjes in de gevangenis van Conakry niet gescheiden van volwassen vrouwen gedetineerd.⁸⁵

De autoriteiten staan toe dat zowel lokale als internationale humanitaire en kerkelijke organisaties, waaronder het Internationale Rode Kruis, reguliere gevangenissen bezoeken en hulp verstrekken. Internationale organisaties hebben geen toegang tot militaire gevangenissen.⁸⁶

2.3.7 *Mishandeling en foltering*

Mishandeling en foltering, evenals alle andere vormen van onmenselijke of mensonterende behandeling, zijn niet alleen grondwettelijk verboden, maar ook strafbaar. In de praktijk werd dit verbod tijdens de verslagperiode niet nageleefd. Met name in politiecellen, gevangenissen en militaire kampen vonden mishandelingen en martelingen plaats. Arrestanten werden hoofdzakelijk gemarteld om bekentenissen los te krijgen, maar ook wel ter intimidatie.⁸⁷

Ook excessief gebruik van geweld door veiligheidsdiensten kwam voor. Met name in de maanden september, oktober en november 2010 hebben leger, politie en FOSSEPEL zich volgens verschillende bronnen schuldig gemaakt aan fysieke mishandeling, verkrachting en het met scherp schieten op demonstranten. Deze geweldplegingen kwamen zowel op straat, bij mensen thuis als in detentie voor.⁸⁸

Over het algemeen wordt door de Guinese autoriteiten geen onderzoek ingesteld naar gevallen van mishandeling of marteling door overheidsdiensten, noch worden disciplinaire maatregelen genomen ten aanzien van verantwoordelijke militairen of politieagenten. Volgens een bron werden in deze verslagperiode echter 22 militairen en politieagenten gearresteerd voor het gebruik van buitensporig geweld, plundering en aanzetten tot geweld. Het is dezerzijds niet bekend of zij ook zijn vervolgd en/of veroordeeld.⁸⁹

⁸⁴ US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011; Human Rights Watch, "Nous avons vécu dans l'obscurité". *Un agenda des droits humains pour le nouveau gouvernement guinéen*, 24 mei 2011.

⁸⁵ US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011; Human Rights Watch, "Nous avons vécu dans l'obscurité". *Un agenda des droits humains pour le nouveau gouvernement guinéen*, 24 mei 2011.

⁸⁶ US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

⁸⁷ US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011; Human Rights Watch, "Nous avons vécu dans l'obscurité". *Un agenda des droits humains pour le nouveau gouvernement guinéen*, 24 mei 2011.

⁸⁸ UN Radio, *Guinée: l'ONU préoccupée par l'usage excessif de la force*, 22 oktober 2010; Amnesty International, *Guinea authorities must stop arbitrary arrests and killings*, 18 november 2010; UN News Service, *UN rights office concerned at reported abuses in post-electoral Guinea*, 19 november 2010; FIDH, *Guinée-Conakry: "Les autorités guinéennes, les forces de sécurité et les partis politiques doivent s'abstenir de toute violence et incitation à la haine ethnique"*, 22 november 2010; Human Rights Watch, *Guinée: Les forces de sécurité ont fait usage d'une force excessive selon de nombreux témoins*, 29 november 2010; US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

⁸⁹ US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011; Human Rights Watch, "Nous avons vécu dans l'obscurité". *Un agenda des droits humains pour le nouveau gouvernement guinéen*, 24 mei 2011.

2.3.8 *Verdwijning*

Verdwijningen zijn in strijd met de Guinese grondwet en wetgeving. Er zijn in deze verslagperiode geen berichten van politiek gemotiveerde verdwijningen bekend. Het is dezerzijds niet bekend in hoeverre personen die in voorgaande verslagperiodes zijn verdwenen, nog altijd op onbekende lokaties worden vastgehouden.⁹⁰

2.3.9 *Buitengerechtelijke executie*

Buitengerechtelijke executies zijn in strijd met de Guinese grondwet en wetgeving. Niettemin kwamen buitengerechtelijke executies in deze verslagperiode voor, zij het in veel mindere mate dan in de voorgaande verslagperiode. De FOSSEPEL wordt verantwoordelijk gehouden voor de dood van ten minste twee demonstranten tijdens het politieke geweld in oktober en november 2010. Volgens verschillende bronnen heeft de FOSSEPEL met scherp geschoten op ongewapende demonstranten.⁹¹ Ook bij de aankomst van Cellou Dalein Diallo begin april 2011 op het vliegveld van Conakry viel een dode, maar het is onduidelijk of het overlijden werd veroorzaakt door het optreden van de ordediensten.

Volgens het Amerikaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken viel er in de verslagperiode ten minste één dode als gevolg van eigenrichting. Op 3 november 2010 werd een vermeende inbreker in Conakry doodgeslagen.⁹²

2.3.10 *Doodstraf*

De doodstraf kan in Guinee worden opgelegd, ook in geval van commune delicten. Voor zover bekend werd gedurende de verslagperiode de doodstraf echter geen enkele keer door een rechtbank uitgesproken en werd geen gerechtelijk doodvonnis daadwerkelijk ten uitvoer gelegd.⁹³

2.3.11 *Mensenhandel*

Volgens de grondwet van Guinee heeft eenieder recht op persoonlijke vrijheid. Handel in mensen is volgens het Wetboek van Strafrecht verboden en wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten minste vijf en ten hoogste tien jaar.⁹⁴

In de praktijk komt mensenhandel wel degelijk voor in Guinee. Binnen netwerken van mensenhandelaren fungeert Guinee als een land van oorsprong, van doorvoer en, in mindere mate, van bestemming. Het grootste deel van de slachtoffers van mensenhandel in Guinee is zelf afkomstig uit Guinee; een kleiner deel van de slachtoffers is afkomstig uit de omringende landen. Met name minderjarigen zijn slachtoffer van mensenhandel. Vaak worden jongens tewerkgesteld in de agrarische sector, de mijnbouw of als straatverkoper of bedelaar. Meisjes belanden veelal in huishoudelijk werk of de prostitutie.⁹⁵

Het is echter moeilijk een onderscheid te maken tussen (klassieke) mensenhandel, economische (vaak seizoensgebonden) migratie en het fenomeen waarbij ouders

⁹⁰ US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

⁹¹ Amnesty International, *Guinea authorities must stop arbitrary arrests and killings*, 18 november 2010; Human Rights Watch, *Guinée: Les forces de sécurité ont fait usage d'une force excessive selon de nombreux témoins*, 29 november 2010; US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

⁹² US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

⁹³ Amnesty International, *Annual Report 2011. The state of the world's human rights*, 13 mei 2011.

⁹⁴ US Department of State, *2011 Trafficking in Persons Report – Guinea*, 27 juni 2011.

⁹⁵ US Department of State, *2011 Trafficking in Persons Report – Guinea*, 27 juni 2011.

een kind naar een islamitische leermeester (*marabout*) sturen. Volgens verschillende bronnen komt (klassieke) mensenhandel in Guinee niet veel voor en is seizoensgebonden economische migratie wel een veelvoorkomend fenomeen. Daarnaast sturen veel ouders hun kind naar een islamitische leermeester voor een opleiding en onderdak, maar ook wel om zelf niet in de kosten van levensonderhoud van het kind te hoeven voorzien. De kinderen krijgen van de *marabout* vaak inderdaad les uit de Koran, maar moeten hun verblijf betalen door op straat te bedelen. De omstandigheden waaronder deze kinderen moeten leven, zijn volgens verschillende bronnen slecht.⁹⁶

De Guinese autoriteiten registreren gevallen van mensenhandel niet en er was gedurende de verslagperiode geen enkel geval bekend van vervolging van verdachten van mensenhandel. Er is dan ook geen kwantitatieve informatie over mensenhandel in Guinee beschikbaar. Slachtoffers van mensenhandel kunnen aangifte doen bij de politie, maar hiermee wordt in de praktijk meestal niets gedaan. De overheid biedt geen bescherming tegen represailles en er zijn geen opvangmogelijkheden. Er is geen functionerend getuigenbeschermingsprogramma in Guinee.⁹⁷

Seksuele handelingen verricht tegen betaling zijn in Guinee niet strafbaar. Niettemin wordt prostitutie in Guinee als illegaal beschouwd. Het Wetboek van Strafrecht verbiedt elke vorm van aansporing, hulp, bescherming, bemiddeling of facilitering ten behoeve van prostitutie. Het is dezerzijds niet bekend of tot vervolging overgegaan wordt.⁹⁸

Sociale en maatschappelijke herintegratie van slachtoffers van mensenhandel vormt volgens verschillende bronnen geen probleem en de slachtoffers worden na terugkeer over het algemeen weer opgenomen binnen hun oorspronkelijke (familie)gemeenschap. Een bron geeft aan dat met name binnen de Peul-gemeenschap slachtoffers soms bang zijn voor de reacties bij terugkeer, omdat de gemeenschap vaak (financieel) heeft bijgedragen aan het vertrek. Vaak wordt over de kwestie door het slachtoffer niet gesproken. Bronnen geven aan dat zolang de slachtoffers zwijgen over wat hen is overkomen en wie daarvoor verantwoordelijk is, zij weinig risico lopen op represailles van de kant van de mensenhandelaar. Er waren deze verslagperiode geen gevallen bekend waarin represailles hebben plaatsgevonden.

Het Nationale Comité voor de Bestrijding van Mensenhandel is verantwoordelijk voor de coördinatie en implementatie van verschillende activiteiten, zoals bewustwordingscampagnes, ter bestrijding van mensenhandel. Voor zover bekend hebben de Guinese autoriteiten gedurende de verslagperiode echter geen concrete actie ondernomen ter bestrijding van mensenhandel en was er geen sprake van samenwerking met Nederland, andere Europese landen of buurlanden.⁹⁹

⁹⁶ US Department of State, *2011 Trafficking in Persons Report – Guinea*, 27 juni 2011.

⁹⁷ US Department of State, *2011 Trafficking in Persons Report – Guinea*, 27 juni 2011.

⁹⁸ République de Guinée, Code pénal, Livre III, Titre II, Section VII: Attentats aux mœurs (Loi N° 36 du 31 décembre 1998 portant code pénal); Mgbako, Chi en Smith, Laura A., *Sex Work and Human Rights in Africa*, in: 'Fordham International Law Journal', vol. 33, 2010.

⁹⁹ US Department of State, *2011 Trafficking in Persons Report – Guinea*, 27 juni 2011.

2.4 Positie van specifieke groepen

2.4.1 Etnische groepen

Hoofdstuk 2 van de grondwet verbiedt discriminatie op basis van etnische afkomst. Voorts mogen politieke partijen zich niet met een bepaalde etniciteit identificeren en zijn etnisch gemotiveerde demonstraties verboden. De etnische afkomst van burgers wordt in Guinee niet officieel geregistreerd, ook niet op identiteitsbewijzen. Desondanks speelt etniciteit in politiek en samenleving een belangrijke rol.¹⁰⁰

Discriminatie – zowel positieve als negatieve – op basis van etnische afkomst kwam in de verslagperiode voor, zowel bij de overheid als bij bedrijven, instellingen en organisaties in de private sector. Politieke partijen zijn vaak op basis van etniciteit gevormd en ook uit het aannamebeleid van bedrijven spreekt vaak een etnische voorkeur.¹⁰¹

De spanningen tussen verschillende etnische groepen liepen tijdens de verslagperiode soms hoog op. Het is moeilijk vast te stellen bij individuele geweldsincidenten of en hoe etniciteit een rol speelde, maar in ieder geval hadden volgens diverse bronnen zowel de verkiezingsstrijd en het daarmee gepaard gaande geweld als de geweldsuitbarsting in *Guinée Forestière* van begin mei 2011 een duidelijk etnisch karakter.¹⁰²

Uit de geografische stemverdeling bij de tweede ronde van de presidentsverkiezingen blijkt het etnische karakter van de verkiezingsstrijd. In Labé en Mamou, waar voornamelijk Peul wonen, behaalde Cellou Dalein Diallo meer dan 90% van de stemmen, terwijl in Kankan, waar voornamelijk Malinké wonen, Alpha Condé meer dan 90% van de stemmen won. Dezelfde etnische breuklijn was zichtbaar bij de gewelddadige confrontaties tussen aanhangers van de twee presidentskandidaten in de maanden tussen de eerste en de tweede ronde. De Peul, veelal aanhangers van Diallo, stonden daarbij tegenover de Malinké, de Soussou en een aantal kleinere etnische groepen, die veelal deel uitmaakten van de Regenboogalliantie van Condé.¹⁰³

Verschiedende bronnen maakten gedurende deze verslagperiode gewag van een anti-Peul stemming in Guinee. Politiek zou deze stemming tot uitdrukking zijn gekomen in de Regenboogalliantie, waarin vrijwel alle politieke partijen verenigd waren behalve de UFDG van Diallo, en het feit dat de overwegend Soussou aanhang van Sidya Touré diens officiële stemadvies om op Diallo te stemmen niet heeft gevolgd. Peul zouden daarnaast onevenredig zijn getroffen door het politieke geweld. Met name in oktober en november 2010 bleef het geweld niet meer beperkt tot confrontaties tussen aanhangers van de twee presidentskandidaten, maar vond meer systematische geweldpleging plaats jegens personen van bepaalde etniciteit. Met name Peul werden hiervan het slachtoffer. Volgens het Rode Kruis waren eind oktober 2010 meer dan 2.800 personen, vrijwel allemaal Peul, als gevolg van het

¹⁰⁰ US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

¹⁰¹ Idem.

¹⁰² US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011; Minority Rights Group International, *State of the World's Minorities and Indigenous Peoples 2011 – Guinea*, 6 juli 2011.

¹⁰³ AFP, *Guinée: nouvelles violence politico-ethniques malgré les appels au calme*, 24 oktober 2010; IRIN, *Guinea: Reigning in ethnic violence*, 1 november 2010; Economist Intelligence Unit, *Guinea Country Report*, december 2010.

geweld ontheemd geraakt. Ook zou het buitensporig geweld van de ordediensten in die periode volgens verschillende bronnen vooral gericht zijn geweest tegen Peul.¹⁰⁴

Ook bepaalde maatregelen van de regering van president Condé hadden er volgens bronnen op zijn minst de schijn van gericht te zijn tegen Peul. Zo besloot de regering tot de distributie van gesubsidieerde rijst, officieel om inflatie te bestrijden, en het aanpakken van illegale geldwisselaars, officieel om de koers van de Guinese frank onder controle te krijgen. Deze maatregelen pakten echter vooral negatief uit voor de rijsthandelaren en geldwisselaars, die in belangrijke mate van Peul-etniciteit zijn.

Bij de geweldsuitbarsting begin mei 2011 in en rond Galakpaye in de administratieve regio N'Zérékoré (*Guinée Forestière*) kwamen de inheemse Guerzé en de allochtone Malinké tegenover elkaar te staan. Volgens bronnen werd het geweld veroorzaakt door spanningen tussen de twee etnische groepen naar aanleiding van de onverklaarde dood van een aantal jongeren in de streek.¹⁰⁵

Hoewel etniciteit een belangrijke rol speelt in de binnenlandse verhoudingen in Guinee, zijn geen aanwijzingen gevonden van structurele en georganiseerde discriminatie of achterstelling van bepaalde etnische groepen.¹⁰⁶

2.4.2

Vrouwen

Wetgeving en maatschappelijke positie

Guinee is partij bij het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen. Volgens het VN-comité voor de Uitbanning van Discriminatie van Vrouwen (CEDAW) komt de nationale wetgeving van Guinee echter op een aantal punten niet overeen met het verdrag. Bovendien voldoet het land zowel kwalitatief als kwantitatief niet aan zijn rapportageverplichtingen.¹⁰⁷

Hoofdstuk 2 van de grondwet garandeert gelijke rechten voor mannen en vrouwen. In de praktijk is de positie van vrouwen in Guinee echter ondergeschikt aan die van mannen. Vrouwen worden gediscrimineerd op vrijwel alle terreinen van het maatschappelijke leven, zoals de arbeidsmarkt, bij het verkrijgen van leningen of land, en in erfrechtkwesies. Slechts weinig vrouwen bekleden een hoge maatschappelijke functie. Diverse niet-gouvernementele organisaties zetten zich in voor een verbetering van de positie van de vrouw.¹⁰⁸

Discriminatie en geweld

In de praktijk nemen vrouwen in de samenleving een ondergeschikte positie in. Discriminatie, seksuele intimidatie en (seksueel) geweld tegen vrouwen is wijdverbreid. Het slaan van vrouwen is een misdrijf en een grond voor echtscheiding wanneer het binnen de context van een huwelijk gebeurt. Een slachtoffer van huiselijk geweld, geweld buitenshuis of seksueel geweld kan hiervan aangifte doen bij de politie. De aangiftes worden in behandeling genomen, maar in de praktijk

¹⁰⁴ AFP, *Guinée: nouvelles violence politico-ethniques malgré les appels au calme*, 24 oktober 2010; IRIN, *Guinea: Reining in ethnic violence*, 1 november 2010; IRIN, *Guinea: The waiting game – state of emergency*, 19 november 2010; FIDH, *Guinée-Conakry: "Les autorités guinéennes, les forces de sécurité et les partis politiques doivent s'abstenir de toute violence et incitation à la haine ethnique"*, 22 november 2010; Human Rights Watch, *Guinée: Les forces de sécurité ont fait usage d'une force excessive selon de nombreux témoins*, 29 november 2010; Human Rights Watch, *"Nous avons vécu dans l'obscurité". Un agenda des droits humains pour le nouveau gouvernement guinéen*, 24 mei 2011.

¹⁰⁵ AFP, *Guinée: au moins 25 morts dans des violences inter-communautaires*, 5 mei 2011.

¹⁰⁶ US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

¹⁰⁷ Committee on the Elimination of Discrimination against Women, *Concluding comments of the Committee on the Elimination of Discrimination against Women: Guinea*, CEDAW/C/GIN/6, 10 augustus 2007.

¹⁰⁸ US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

treedt de politie zelden op, zeker wanneer het gaat om misdrijven binnen een gezins- of familieverband. Als gevolg van corruptie, nepotisme en incompetentie van de politie en het slecht functioneren van de rechtsstaat hebben slachtoffers geen enkele garantie dat zij via de overheid hun recht kunnen halen.¹⁰⁹

Daarenboven weerhoudt in geval van verkrachting het sociale stigma dat hieraan kleeft de meeste slachtoffers van de gang naar de politie. Met name van verkrachting binnen het huwelijk wordt zelden aangifte gedaan, omdat seks (met of zonder dwang) door de meeste mannen en vrouwen wordt gezien als het recht van de echtgenoot. Het slachtoffer van huiselijk geweld kan een beroep doen op haar ouders of anderen binnen de (familie)gemeenschap, maar vaak slagen ook familieleden er niet in het geweld te stoppen. NGO's bemiddelen in sommige gevallen bij het vinden van tijdelijke opvang voor slachtoffers van huiselijk geweld.¹¹⁰

Genitale verminking

De genitale verminking van vrouwen (*mutilation génitale féminine*, MGF) of vrouwenbesnijdenis (*excision*) is in Guinee bij wet verboden. De maximale straf die kan worden opgelegd aan iemand die zich schuldig maakt aan MGF is vijf jaar. Als het slachtoffer binnen veertig dagen na de ingreep komt te overlijden aan de gevolgen van besnijdenis, kan zelfs de doodstraf worden opgelegd. Niettemin komt genitale verminking van vrouwen op grote schaal voor in Guinee.¹¹¹

MGF komt in alle godsdienstige en etnische gemeenschappen en geografische gebieden van Guinee voor. Volgens alle geraadpleegde bronnen heeft meer dan 95% van de Guinese vrouwen een vorm van genitale verminking ondergaan en is er geen opgaande of neerwaartse trend waarneembaar. Het percentage besneden vrouwen ligt het hoogst bij de Peul, de Malinké, de Soussou en de Kissi, waar besnijdenis systematisch plaatsvindt, en lager bij de Toma en de Guéré. De besnijdingsgraad ligt dan ook lager in *Guinée Forestière* dan in de andere regio's van Guinee. Niettemin heeft ook in *Guinée Forestière* verreweg het grootste deel van de vrouwen genitale verminking ondergaan.¹¹²

Diverse bronnen geven aan dat de genitale verminking van vrouwen in Guinee een sociaalcultureel en geen religieus fenomeen is. Alle religieuze groepen in Guinee passen vrouwenbesnijdenis toe en hoewel het percentage het hoogst ligt bij moslims, iets lager bij animisten en het laagst bij christenen, wordt bij al deze godsdienstige groepen het overgrote deel van de vrouwen wel besneden. Veel mensen zien besnijdenis echter toch als een religieuze plicht. Religieuze leiders laten zich tegenstrijdig uit over MGF. Sommigen stellen dat de godsdienst niets zegt over vrouwenbesnijdenis, anderen bevestigen dat het een religieuze plicht is. Volgens een bron komt het voor dat vrouwen die niet besneden zijn, de toegang tot de moskee wordt geweigerd.

De meest voorkomende vorm van genitale verminking in Guinee is de gehele of gedeeltelijke verwijdering van de clitoris en de kleine schaamlippen (type 1 of 2). Infibulatie, ofwel het vernauwen van de vaginale opening door wegsnijden en aan elkaar hechten van de kleine en/of grote schaamlippen met verwijdering van de

¹⁰⁹ US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

¹¹⁰ Idem.

¹¹¹ Direction Nationale de la Statistique (DNS) (Guinée) et ORC Macro, *Enquête Démographique et de Santé, Guinée 2005*, Calverton: DNS et ORC Macro, april 2006; US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

¹¹² Direction Nationale de la Statistique (DNS) (Guinée) et ORC Macro, *Enquête Démographique et de Santé, Guinée 2005*, Calverton: DNS et ORC Macro, april 2006.

clitoris (type 3) komt minder vaak voor. Dit laatste type komt vaker voor bij de Kissi en de Peul dan bij de meeste andere etnische groepen en wordt dan ook vaker toegepast in *Moyenne Guinée* en *Guinée Forestière* dan in de andere regio's. Een onderscheid naar opleidingsniveau en leefomgeving (stad/platteland) is niet te maken. Over besnijdenis van het type 4 en herbesnijdenis is deze verslagperiode geen informatie verkregen.¹¹³

De leeftijd waarop MGF plaatsvindt, verschilt per etnische groep en (daarmee samenhangend) per regio. Bij de Peul en de Malinké (en derhalve in *Moyenne Guinée* en *Haute Guinée*) vindt genitale verminking vaak op zeer jonge leeftijd plaats. Ook bij de Soussou (en derhalve in *Guinée Maritime*) vindt het grootste deel van de besnijdenissen plaats voor de leeftijd van 10 jaar. Bij de Kissi, de Toma en de Guerzé ligt de leeftijd vaak hoger en vinden veel besnijdenissen boven de leeftijd van 10 jaar plaats. De gemiddelde leeftijd van MGF ligt dan ook het hoogst in *Guinée Forestière*. Er is volgens bronnen geen leeftijdsgrens voor MGF.¹¹⁴

Besnijdenis, en daarmee ook het type en de leeftijd, zijn bepaald door de traditie. Het is een aangelegenheid van de familie en de gemeenschap. Het is in de eerste plaats de moeder die de verantwoordelijkheid neemt voor de besnijdenis, maar het kan gebeuren dat, indien de moeder haar dochter niet wenst te laten besnijden, genitale verminking wordt uitgevoerd op instigatie van andere vrouwelijke familieleden, zoals tantes of grootmoeders. Gezien de leeftijd waarop de meeste vrouwen MGF ondergaan, kunnen zij zich over het algemeen niet tegen deze beslissing verzetten of zich eraan onttrekken. Alleen vrouwen die oud genoeg zijn om zich zelfstandig staande te kunnen houden, zouden zich aan MGF kunnen onttrekken door de (familie)gemeenschap te verlaten.

De genitale verminking wordt in de meeste gevallen uitgevoerd door traditionele besnijdsters (*exciseuses*). Deze vaak oudere vrouwen genieten een hoge status binnen de gemeenschap en verdienen hier (relatief) veel geld mee. *Exciseuses* worden in de regel opgevolgd door een dochter, die zelf vrijwel altijd ook besneden is. Of de opvolging met dwang gepaard gaat is niet bekend. Een klein deel van de besnijdenissen in Guinee wordt uitgevoerd door medische professionals, met name vroedvrouwen.¹¹⁵

In de praktijk is het voor de meeste vrouwen onmogelijk zich aan MGF te onttrekken vanwege de leeftijd waarop het plaatsvindt. Als het een jonge vrouw, bijvoorbeeld uit een gemeenschap waar besnijdenis op latere leeftijd wordt uitgevoerd, toch lukt zich te onttrekken aan het ritueel, dan wordt ze veelal uitgesloten uit de (familie)gemeenschap. Voor het overgrote deel van de jonge vrouwen geldt dat hun middelen, opleiding en/of rechtspositie onvoldoende zijn om alleen in een vreemde omgeving op redelijke wijze te overleven. In de stad is de sociale controle minder sterk en daar hebben vrouwen die hoogopgeleid en economisch zelfstandig zijn of die een partner hebben die hun keus om zich niet te laten besnijden respecteert, meer kans om zich aan MGF te onttrekken en/of besnijdenis van hun dochters te voorkomen.

Er is geen leeftijdsgrens voor MGF en de uitsluiting en isolement die volgen op onttrekking zijn in principe permanent. Het is volgens een bron dan ook goed

¹¹³ Direction Nationale de la Statistique (DNS) (Guinée) et ORC Macro, *Enquête Démographique et de Santé, Guinée 2005*, Calverton: DNS et ORC Macro, april 2006.

¹¹⁴ Direction Nationale de la Statistique (DNS) (Guinée) et ORC Macro, *Enquête Démographique et de Santé, Guinée 2005*, Calverton: DNS et ORC Macro, april 2006.

¹¹⁵ Direction Nationale de la Statistique (DNS) (Guinée) et ORC Macro, *Enquête Démographique et de Santé, Guinée 2005*, Calverton: DNS et ORC Macro, april 2006.

mogelijk dat een vrouw na verblijf in het buitenland bij terugkeer alsnog genitale verminking moet ondergaan om in de (familie)gemeenschap te worden opgenomen.

Hoewel de Guinese wet iedere aantasting van de fysieke integriteit van de vrouw verbiedt, vindt zelden vervolging plaats vanwege genitale verminking. In de eerste plaats doen vrouwen vrijwel nooit aangifte van genitale verminking. Vrouwen schamen zich voor het onderwerp en vinden het moeilijk aangifte te doen tegen de eigen familie, die over het algemeen verantwoordelijk is voor MGF. Daarnaast worden aangiftes van MGF door de politie niet serieus genomen. Als gevolg van corruptie, nepotisme en incompetentie van de politie en het slecht functioneren van de rechtsstaat wordt vrijwel nooit strafvervolging ingesteld.¹¹⁶

Verscheidende nationale en internationale niet-gouvernementele organisaties bestrijden de praktijk van MGF, met name door voorlichtings- en bewustwordingscampagnes. Veel van deze NGO's werken samen met ministeries, waaronder die van Volksgezondheid en Volkshygiëne en van Sociale Zaken en de Emancipatie van Vrouwen en Kinderen. Vrouwen die zich willen onttrekken aan MGF kunnen zich wenden tot sommige NGO's voor bemiddeling tussen de betrokken vrouw en haar familie, alsmede voor opvang en bescherming.

2.4.3 *Minderjarigen*

Wetgeving en maatschappelijke positie

Guinee is partij bij het Verdrag inzake de rechten van het kind. De beginselen uit dit verdrag zijn overgenomen in de wetgeving. Een persoon wordt volgens de Guinese wet meerderjarig als hij 21 jaar is. Met het bereiken van de meerderjarige leeftijd wordt een persoon tevens volledig handelingsbekwaam geacht. Een minderjarige kan daarnaast (beperkte) handelingsbekwaamheid verkrijgen, bijvoorbeeld door het sluiten van een huwelijk. De minimumleeftijd om in het huwelijk te kunnen treden is 18 jaar voor mannen en 17 jaar voor vrouwen. Indien een persoon de leeftijd van 21 jaar nog niet heeft bereikt, is formeel de toestemming van de vader of voogd vereist.¹¹⁷

Wat de leeftijd van meerderjarigheid betreft is de praktijk minder eenduidig dan de wetgeving. In de eerste plaats is in een aantal gebieden in Guinee de werkelijke leeftijd van een kind veelal niet bekend. Het bepalen van de leeftijd gebeurt dan door middel van schatting, bijvoorbeeld aan de hand van belangrijke gebeurtenissen uit het verleden of fysieke kenmerken. Voor zowel jongens als meisjes geldt over het algemeen dat zij als volwassen worden beschouwd zodra ze in het huwelijk treden. In de praktijk gebeurt dit vaak op jongere leeftijd dan de wet toestaat. Trouwen op de leeftijd van 14 of 15 jaar is volgens een bron niet ongebruikelijk. Het ondergaan van initiatieriten als genitale verminking of het aanbrengen van tatoeages bij meisjes kan met name in *Guinée Forestière* nog beschouwd worden als toetreding tot de volwassenheid. In andere delen van Guinee vinden deze rituelen tegenwoordig op te jonge leeftijd plaats om nog de overgang naar volwassenheid te kunnen markeren.

Opvang en voogdij

Naar Guinees recht is de vader de wettelijke vertegenwoordiger van het kind in geval van wettige kinderen; in geval van onwettige kinderen is dit de moeder. Bij

¹¹⁶ Direction Nationale de la Statistique (DNS) (Guinée) et ORC Macro, *Enquête Démographique et de Santé, Guinée 2005*, Calverton: DNS et ORC Macro, april 2006.

¹¹⁷ République de Guinée, Code civil, Livre I, Titre XVI: De la majorité, de l'interdiction et du conseil judiciaire; US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

overlijden van een van de ouders wordt, ten aanzien van wettige kinderen, deze rol vervuld door de overgebleven ouder. Indien de moeder de enige nog in leven zijnde ouder is en zij een ander huwelijk wenst aan te gaan, beslist de familie gezamenlijk over de vraag wie het gezag over het kind zal krijgen. In geval van een echtscheiding worden kinderen jonger dan zeven jaar veelal toevertrouwd aan de moeder; kinderen ouder dan zeven jaar worden in beginsel toegewezen aan de vader.

Als de vader overlijdt is het in traditionele gezinnen gebruikelijk dat de weduwe een zwagerhuwelijk aangaat. De vrouw trouwt dan met een broer van haar overleden echtgenoot. Als er geen broer is, kan de weduwe trouwen met iemand die geen familie van haar overleden man is. Het is denkbaar dat kinderen van de vrouw in haar nieuwe gezin worden opgenomen, maar het komt ook voor dat de nieuwe man niet wil zorgen voor de kinderen. In dat geval kunnen kinderen verstoten worden en op straat belanden. Als de weduwe arm is en geen zwagerhuwelijk aangaat, is de kans dat zij een nieuwe man vindt, gering.

Net als in andere Afrikaanse landen zijn in de praktijk niet alleen de ouders maar de hele samengestelde familie (*famille étendue*) verantwoordelijk voor de opvoeding van de kinderen. Als beide ouders komen te overlijden, worden de kinderen in de meeste gevallen opgevangen door leden van de samengestelde familie of andere bekenden, die verbonden zijn met de familie. Vooral in steden als Conakry kan de bereidheid van familie of anderen om minderjarigen op te vangen in de praktijk beperkt zijn, als gevolg van ernstige problemen op het gebied van huisvesting en voeding en vanwege werkloosheid en lage inkomsten. Het is niet mogelijk precies aan te geven in welke gevallen een minderjarige door de familie of door anderen zal worden opgevangen. Volgens een bron is het, gegeven de sociale structuur van de Guineese samenleving, weinig aannemelijk dat een persoon geen opvang krijgt bij leden van de samengestelde familie of de gemeenschap.

Als de ouders overlijden of als zij om andere redenen niet voor de kinderen kunnen of willen zorgen, komt het echter voor dat zij hun kind weggeven aan een rijke(re) familie of islamitische leermeester (*marabout*). Dit fenomeen wordt wel beschreven als *enfants donnés* of *confiage*. Vaak gaat het om arme ouders die hun kinderen, vaak al op jonge leeftijd, naar familie in de stad sturen. De praktijk van *confiage* is sociaal geaccepteerd en wordt door de meeste Guineeërs niet als een negatief fenomeen beschouwd.¹¹⁸

Opvang door niet-gouvernementele organisaties

Er zijn in Guinee geen opvangfaciliteiten van overheidswege. De weinige opvanghuizen voor minderjarigen in Guinee worden alle geleid door niet-gouvernementele organisaties. Onder meer Plan Guinée, Foyer Saint-Joseph en Sabou Guinée (in samenwerking met Terre des Hommes en Save the Children) verzorgen opvang van alleenstaande minderjarigen. Sabou Guinée beheert opvanghuizen in onder andere Conakry, Mamou, Kindia, Labé, Kissidougou en N'Zérékoré.

De kwaliteit van de opvang is over het algemeen relatief goed, dat wil zeggen dat de levensstandaard van kinderen in de opvangcentra overeenkomt met die van kinderen buiten de centra. In de opvanghuizen van Sabou Guinée wordt voorzien in voedsel, is speelgelegenheid aanwezig, is aandacht voor alfabetisering en vindt begeleiding plaats bij de (her)intreding in het reguliere onderwijs. Er is echter een beperkt aantal plaatsen beschikbaar en de opvang is over het algemeen dan ook van

¹¹⁸ US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

tijdelijke aard. De opvanghuizen van Sabou Guinée bijvoorbeeld zijn bedoeld voor de opvang van kinderen gedurende maximaal drie maanden, hoewel in de praktijk flexibel met deze termijn wordt omgegaan.

De opvangcentra zijn bedoeld voor straatkinderen, kinderen die in aanraking zijn gekomen met justitie en slachtoffers van mishandeling, misbruik en mensenhandel. Sabou Guinée verzorgt ook opvang van alleenstaande minderjarigen die vanuit het buitenland zijn teruggekeerd, onder meer in samenwerking met de Zwitserse regering.

Onderwijs

Guinee kent een algemene leerplicht van zes jaar voor alle kinderen in de leeftijd van 7 tot 13 jaar. Onderwijs is in theorie gratis; in de praktijk dienen ouders wel schoolgeld te betalen aan de scholen zelf, daar deze niet of nauwelijks door de overheid worden gefinancierd. De leerplicht wordt over het algemeen slecht nageleefd. Volgens een bron volgde circa 60% van alle leerplichtige kinderen basisonderwijs. Het aantal jongens en meisjes dat naar de basisschool gaat, ontloopt elkaar volgens deze bron niet veel. De participatie van meisjes in het middelbaar onderwijs ligt wel beduidend lager dan die van jongens, met name op het platteland.¹¹⁹

Kinderarbeid

Volgens het Guinese arbeidsrecht (*Code du travail*) is de minimumleeftijd om te mogen werken 16 jaar. Leerlingen mogen vanaf 14 jaar werken. Werknemers onder de 18 jaar mogen niet in de nachtelijke uren, op zondag en langer dan tien aaneengesloten uren werken.¹²⁰

Veel kinderen in Guinee beginnen op jonge leeftijd met werken, met name op het platteland. Voor de gehele West-Afrikaanse regio geldt dat ongeveer 30% van de minderjarigen arbeid verricht. Deelname aan het arbeidsproces door kinderen wordt in Guinee niet alleen gezien als sociaaleconomische noodzaak om het gezinsinkomen te vergroten, maar ook uit sociaal-cultureel oogpunt als acceptabel beschouwd. Welk werk door minderjarigen wordt verricht hangt af van de omgeving. Op het platteland werken kinderen voornamelijk in de landbouw, veeteelt, bosbouw en jacht of (aan de kust) visserij. Ook worden kinderen wel ingezet in de mijnbouw. In de stad zijn minderjarigen meestal werkzaam als straatverkoper, schoenpoetser of autowasser, of als leerling van handwerklieden of arbeiders. Veel meisjes werken er als inwonende huishoudster. Ook komt het voor dat kinderen moeten bedelen, veelal voor een *marabout*.¹²¹

Kindsoldaten

Guinee kent geen dienstplicht en alleen personen die de 18-jarige leeftijd hebben bereikt, kunnen bij het leger in dienst treden. In de praktijk wordt dit voorschrift nageleefd en kent de krijgsmacht geen kindsoldaten. Er waren deze verslagperiode ook geen berichten van het ronselen van kindsoldaten om deel uit te maken van (burger)milities.

Geweld tegen kinderen

Kinderen werden op school slachtoffer van lijfstraffen, geweld door medeleerlingen (pesten) en seksuele intimidatie en seksueel geweld. Ook buiten scholen werden

¹¹⁹ US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

¹²⁰ US Department of Labor, *2009 Findings on the Worst Forms of Child Labor – Guinea*, 15 december 2010.

¹²¹ US Department of Labor, *2009 Findings on the Worst Forms of Child Labor – Guinea*, 15 december 2010; US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

meisjes slachtoffer van seksuele intimidatie en/of verkrachting. Ook worden vrijwel alle meisjes in Guinee op jonge leeftijd genitaal verminkt.¹²²

De *Police mondaine* (zedepolitie) richt zich op het bestrijden van kinderprostitutie, kinderhandel en andere vormen van kindermisbruik. Over het algemeen geldt echter dat door een gebrek aan middelen en training, corruptie, nepotisme en het slecht functioneren van de rechtsstaat, veel geweld tegen kinderen onbestraft bleef. Doorgaans werd, ook voor familierechtelijke aangelegenheden, een beroep gedaan op traditionele rechtssystemen op lokaal (gemeenschaps)niveau.

2.4.4 *Homoseksuelen en transseksuelen*

Seksuele handelingen tussen personen van hetzelfde geslacht worden beschouwd als schending van de openbare zeden, dan wel als tegennatuurlijke handelingen, en kunnen worden bestraft met een gevangenisstraf van ten minste zes maanden en ten hoogste drie jaar en een geldboete van ten minste 100.000 en ten hoogste 1.000.000 frank. De strafbaarstelling is van toepassing zelfs indien beide partijen meerderjarig zijn en instemmen met de handeling. Voor een homoseksuele verkrachting geldt dezelfde strafmaat als voor een heteroseksuele verkrachting. Het is dezerzijds niet bekend of in de verslagperiode strafrechtelijke vervolgingen plaatsvonden wegens het verrichten van homoseksuele handelingen.¹²³

Zoals in veel Afrikaanse landen rust er in Guinee een sociaal-cultureel taboe op homoseksualiteit, waardoor nauwelijks over het onderwerp kan worden gesproken. Homoseksualiteit wordt vaak gezien als een ziekte of afwijking. Homoseksuelen en lesbiennes zijn onderwerp van spot, walging en sociale uitsluiting. Zij komen daarom niet uit voor hun geaardheid. De sociale druk op mannen en vrouwen, zowel homoseksuelen als heteroseksuelen, om een gezin te stichten is groot. Voor zover bekend bestaan er in Guinee geen organisaties die opkomen voor de rechten van homoseksuelen.¹²⁴

Over intimidatie, afpersing en geweld jegens homoseksuelen is gedurende de verslagperiode geen informatie verkregen. Er is geen informatie beschikbaar over de positie van transseksuelen in Guinee.

2.4.5 *Dienstplichtigen*

Guinee kent geen dienstplicht. Regeringsmaatregel nr. 072/PRG/SGG/90 bepaalt weliswaar dat personen tussen 18 en 25 jaar opgeroepen kunnen worden voor dienst in het leger, maar in de praktijk wordt deze maatregel niet uitgevoerd.¹²⁵

Het Guinese leger bestaat uit (betaalde) vrijwilligers en beroepssoldaten. Gezien de slechte economische omstandigheden in Guinee is een baan bij het leger voor veel jongeren een aantrekkelijke optie. Gedwongen rekrutering of ronseling voor de officiële Guinese strijdkrachten komt voor zover bekend niet voor. Ook vrouwen kunnen dienst nemen als beroepsmilitair. Zij dienen in alle takken van de militaire dienst, met name in de Gendarmerie, maar uitsluitend in de lagere rangen.¹²⁶

¹²² US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011; zie ook 2.4.2 onder 'Genitale verminking'.

¹²³ République de Guinée, Code pénal, Livre III, Titre II, Section VII: Attentats aux mœurs (Loi N° 36 du 31 décembre 1998 portant code pénal); US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

¹²⁴ US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

¹²⁵ Coalition contre les enfants soldats, *Rapport mondial 2008 – Guinée*, 20 mei 2008.

¹²⁶ International Crisis Group, *Guinée: Réformer l'Armée*, Rapport Afrique N° 164, 23 september 2010.

Desertie is strafbaar. Afhankelijk van de ernst van de feiten varieert de straf van een korte gevangenisstraf (van niet minder dan vier dagen) tot de doodstraf. Deserteurs zijn in de praktijk meestal soldaten die zonder verlof (tijdelijk) hun post hebben verlaten of die hun verloftijd hebben overschreden. De gangbare straf is in dat geval opsluiting in de gevangenis of ontslag uit het leger.¹²⁷

Militaire rechtbanken zijn bevoegd recht te spreken in geval militairen zich schuldig hebben gemaakt aan strafbare feiten, waaronder dienstweigering en desertie.¹²⁸

¹²⁷ République de Guinée, Code pénal, Livre V: Infractions d'ordre militaire et peines applicables par le Tribunal militaire (Loi N° 36 du 31 décembre 1998 portant code pénal).

¹²⁸ Idem.

3 Migratie

3.1 Migratiestromen

3.1.1 *Guinese vluchtelingen en ontheemden*

Gedurende de verslagperiode zijn enkele duizenden Guineeërs als gevolg van het politieke en etnische geweld op de vlucht geslagen. Met name in de maanden oktober en november 2010, toen het politieke geweld tussen aanhangers van de twee presidentskandidaten uitgroeide tot etnisch geweld tussen Peul en Malinké, ontvluchtten veel Peul het oosten van *Haute Guinée*, waar de Malinké in de meerderheid zijn. Volgens het Rode Kruis waren eind oktober 2010 meer dan 2.800 personen, vrijwel allemaal Peul, als gevolg van het geweld ontheemd geraakt. Verreweg de meesten trokken naar het westen van *Haute Guinée* en naar *Moyenne Guinée*, waar meer Peul wonen. Enkele honderden staken echter de grens over naar Sierra Leone en Ivoorkust.¹²⁹

Volgens bronnen was de ontheemding een kwestie van weken en waren vrijwel alle binnenlands ontheemden aan het eind van de verslagperiode weer teruggekeerd. Alleen enkele directe slachtoffers van geweld zouden vooralsnog weigeren terug te keren. Ook de meeste vluchtelingen kwamen gedurende de verslagperiode weer terug naar Guinee. Dit gold vooral voor diegenen die hun toevlucht hadden gezocht in Ivoorkust en daar vanaf december 2010 opnieuw geconfronteerd werden met geweld naar aanleiding van de politieke crisis in Abidjan.¹³⁰

3.1.2 *Buitenlandse vluchtelingen in Guinee*

Als gevolg van de politieke crisis in Ivoorkust zijn van december 2010 tot en met april 2011 in totaal bijna 3.000 Ivoriaanse vluchtelingen de grens met Guinee overgestoken op zoek naar een veilig heenkomen. De meeste vluchtelingen zijn opgevangen in de twee vluchtelingenkampen bij Kouankan (*Guinée Forestière*). Anderen werden, al dan niet tijdelijk, opgevangen in doorgangskampen of dorpen en steden als Senko, Beyla, Lola en N'Zérékoré (alle in *Guinée Forestière*). UNHCR registreerde ook enkele honderden Ivoriaanse vluchtelingen in Conakry.¹³¹

Eind 2010, vóór de stroom vluchtelingen uit Ivoorkust op gang kwam, stonden meer dan 15.000 vluchtelingen bij UNHCR geregistreerd. Het gaat hierbij voornamelijk om vluchtelingen uit Liberia, Ivoorkust en Guinee-Bissau, die bij de crises in deze landen in de afgelopen twee decennia naar Guinee zijn gevlucht. De meeste vluchtelingen worden opgevangen in vluchtelingenkampen, gelegen bij Kouankan (*Guinée Forestière*) en Lainé (*Haute Guinée*). De overige vluchtelingen bevinden zich met name in Conakry. Sinds eind december 2008 worden de circa 8.300 vluchtelingen uit Sierra Leone die in Guinee verblijven, door UNHCR officieel niet meer als vluchteling erkend. Zij worden geacht lokaal te zijn geïntegreerd.¹³²

¹²⁹ Internal Displacement Monitoring Centre, *Guinea: Thousands displaced by election-related violence*, 26 november 2010; Economist Intelligence Unit, *Guinea Country Report*, december 2010; US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

¹³⁰ IOM, *Border Communities Stretched by Guinean Returnees From Cote D'Ivoire*, 21 januari 2011.

¹³¹ UNHCR, *Les tensions post-électorales poussent 2 000 Ivoiriens fuir vers le Libéria et la Guinée*, 10 december 2010; IOM, *Border Communities Stretched by Guinean Returnees From Cote D'Ivoire*, 21 januari 2011; UNHCR, *Côte d'Ivoire Situation – update CIV+5*, 4 maart 2011; UNHCR, *Côte d'Ivoire Situation – Update No. 08*, 7 april 2011; UNHCR, *Côte d'Ivoire Situation – Update No. 19*, 3 juni 2011.

¹³² US Department of State, *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011.

UNHCR biedt ondersteuning aan vluchtelingen in de vorm van voedsel, medische zorg en onderwijs. Hierbij werkt de organisatie samen met het *Bureau National de la Coordination des Réfugiés* (BCNR). Guinee is partij bij zowel het Verdrag als het Protocol betreffende de status van vluchtelingen en werkt samen met UNHCR en andere (humanitaire) organisaties die vluchtelingen ondersteunen.

3.2 Terugkeer

3.2.1 Vrijwillige terugkeer

De *Police de l'Air et des Frontières* is namens de Guinese autoriteiten belast met de grensbewaking en toelating van personen tot Guinees grondgebied. De Guinese autoriteiten stellen voor zover bekend geen andere voorwaarden aan de terugkeer van eigen onderdanen dan de vaststelling van identiteit en nationaliteit en de naleving van vigerende voorschriften ten aanzien van vaccinaties (met name gele koorts).

Gedurende de verslagperiode hebben afgewezen asielzoekers die terugkeerden naar Guinee voor zover bekend geen moeilijkheden ondervonden met de autoriteiten die samenhangen met het feit dat zij ex-asielzoeker zijn.

3.2.2 Gedwongen terugkeer

Voor zover bekend is de situatie van gedwongen terugkeerders niet anders dan die van personen die vrijwillig terugkeren naar Guinee.

3.3 Internationale organisaties

3.3.1 Aanwezigheid en activiteiten van internationale organisaties

Een groot aantal VN-organisaties, waaronder UNHCR, UNICEF, UNFPA en de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO), en gouvernementele organisaties, waaronder IOM en het Internationale Rode Kruis, is actief in Guinee. Daarnaast zijn er tientallen nationale en internationale niet-gouvernementele organisaties actief.

UNHCR registreert en ondersteunt vluchtelingen in Guinee. De organisatie houdt zich onder andere bezig met de lokale integratie en vrijwillige terugkeer van vluchtelingen en het bevorderen van economisch herstel en vredesopbouw op lokaal niveau, bijvoorbeeld door de bouw van huizen en het verstrekken van microkredieten.

UNICEF houdt zich onder meer bezig met de verbetering van de gezondheidszorg voor moeder en kind, het bestrijden van ziekten en het verbeteren van watervoorzieningen. Daarnaast helpt UNICEF bij het verbeteren van het onderwijs voor meisjes en het bestrijden van vrouwenbesnijdenis.

IOM werkt in Guinee onder andere aan projecten op het gebied van de terugkeer en herintegratie van slachtoffers van mensenhandel en van afgewezen asielzoekers en vluchtelingen. IOM heeft bovendien een speciaal programma gericht op alleenstaande minderjarigen.

Het Internationale Rode Kruis houdt zich, in samenwerking met de Guineese autoriteiten, bezig met het bezoeken van gevangenen en het bevorderen van een betere behandeling van gedetineerden. Daarnaast helpt de organisatie bij het herstellen van familiebanden (onder andere bij kinderen die hun familie zijn kwijtgeraakt). Verder ondersteunt het CICR een tiental nationale en regionale ziekenhuizen en klinieken door middel van medische voorzieningen en het verzorgen van trainingen.

De activiteiten van UNFPA in Guinee richten zich met name op het bevorderen van de reproductieve gezondheidszorg en het tegengaan van geweld tegen vrouwen.

3.3.2 *Standpunt van UNHCR t.a.v. vluchtelingen uit Guinee*

UNHCR heeft geen officieel standpunt ingenomen ten aanzien van de terugkeer van uitgeprocedeerde asielzoekers die afkomstig zijn uit Guinee.

Geraadpleegde bronnen

Amnesty International, *Annual Report 2011. The state of the world's human rights*, 13 mei 2011;

CIA, *The World Factbook – Guinea*, 6 juni 2011;

Coalition contre les enfants soldats, *Rapport mondial 2008 – Guinée*, 20 mei 2008;

Commission électorale nationale indépendante (CENI), *Résultats provisoires du premier tour de l'élection présidentielle du 27 juin 2010*, 3 juli 2010;

Committee on the Elimination of Discrimination against Women, *Concluding comments of the Committee on the Elimination of Discrimination against Women: Guinea*, CEDAW/C/GIN/6, 10 augustus 2007;

Direction Nationale de la Statistique (DNS) (Guinée) et ORC Macro, *Enquête Démographique et de Santé, Guinée 2005*, Calverton: DNS et ORC Macro, april 2006;

Economist Intelligence Unit:

- *Guinea Country Profile*, 2008;
- *Guinea Country Report*, september 2010;
- *Guinea Country Report*, december 2010;
- *Guinea Country Report*, maart 2011;
- *Guinea Country Report*, juni 2011;

Freedom House, *Freedom in the World 2011 – Guinea*, 26 mei 2011;

Human Rights Watch:

- *World Report 2011 – Guinea*, 24 januari 2011;
- *"Nous avons vécu dans l'obscurité". Un agenda des droits humains pour le nouveau gouvernement guinéen*, 24 mei 2011;

International Crisis Group:

- *Guinée: Réformer l'Armée*, Rapport Afrique N° 164, 23 september 2010;
- *Crisis Watch N°96*, 1 augustus 2011;

Lewis, M. Paul et al., *Ethnologue: Languages of the World*, 16e ed., Dallas (VS): SIL International, 2009;

Mgbako, Chi en Smith, Laura A., *Sex Work and Human Rights in Africa*, in: 'Fordham International Law Journal', vol. 33, 2010;

Minority Rights Group International, *State of the World's Minorities and Indigenous Peoples 2011 – Guinea*, 6 juli 2011;

Reporters Sans Frontières, *"Turning the page". Hopes for media freedom in Niger and Guinea*, juli 2011;

UNHCR:

- *Côte d'Ivoire Situation – update CIV+5*, 4 maart 2011;

- Côte d'Ivoire Situation – Update No. 08, 7 april 2011;
- Côte d'Ivoire Situation – Update No. 11, 29 april 2011;
- Côte d'Ivoire Situation – Update No. 16, 13 mei 2011;
- Côte d'Ivoire Situation – Update No. 19, 3 juni 2011;

US Department of Labor, *2009 Findings on the Worst Forms of Child Labor – Guinea*, 15 december 2010;

US Department of State:

- *2010 Report on International Religious Freedom – Guinea*, 17 november 2010;
- *Background Note: Guinea*, 2 maart 2011;
- *2010 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea*, 8 april 2011;
- *2011 Trafficking in Persons Report – Guinea*, 27 juni 2011;

VN Veiligheidsraad:

- *Rapport du Secrétaire général sur les activités du Bureau des Nations Unies pour l'Afrique de l'Ouest*, S/2010/324, 21 juni 2010;
- *Rapport du Secrétaire général sur les activités du Bureau des Nations Unies pour l'Afrique de l'Ouest*, S/2010/614, 3 december 2010;
- *Rapport du Secrétaire général sur les activités du Bureau des Nations-Unies pour l'Afrique de l'Ouest*, S/2011/388, 20 juni 2011;

Tijdschriftartikelen, krantenartikelen, nieuwsberichten, persberichten:

AFP (Agence France-Presse)
 Amnesty International
 FIDH (Fédération Internationale des ligues des Droits de l'Homme)
 Human Rights Watch
 Institute for Security Studies
 Internal Displacement Monitoring Centre
 IOM (Internationale Organisatie voor Migratie)
 IRIN (Integrated Regional Information Networks)
 Jeune Afrique
 Le Potentiel
 Libération
 MISNA (Missionary International Service News Agency)
 Reporters Sans Frontières
 Reuters
 RFI (Radio France International)
 Senegambia News
 The Carter Center
 UNHCHR (United Nations High Commissioner for Human Rights)
 UNHCR (United Nations High Commissioner for Refugees)
 Union Africaine
 UN News Service
 UN Radio

Wetteksten:

Grondwet van de Republiek Guinee (Décret D/068/PRG/CNDD/SGPRG/2010 promulguant la Constitution adoptée par le Conseil National de la Transition le 19 avril 2010);

Wetboek van Strafrecht van de Republiek Guinee (Loi N° 036 du 31 décembre 1998 portant Code pénal);

Burgerlijk Wetboek van de Republiek Guinee (Loi N° 004 du 16 février 1983 portant Code civil);

Internetpagina's:

<http://www.ecowas.int>

<http://www.ethnologue.com>

<http://www.guineenews.org>

<http://www.guineetv1.com>

<http://treaties.un.org>

<http://www.xe.com>

Bijlage I: Samenstelling van de regering

Samenstelling van de regering d.d. 1 mei 2011:

- **Alpha Condé**, president van de Republiek Guinee en minister van Defensie;
- **Mohamed Saïd Fofana**, eerste minister;
- **Ousmane Bah**, minister van Staat, minister van Openbare Werken en Transport;
- El Hadj **Papa Koly Kourouma**, minister van Staat, minister van Energie en Milieu;
- **Kerfala Yansané**, minister van Economie en Financiën;
- **Edouard Gnankoye Lamah**, minister van Buitenlandse Zaken en Guinese burgers in het Buitenland;
- **Christian Sow**, minister van Justitie;
- **Moussa Condé**, minister van Visserij en Aquacultuur;
- **Durus Dialé Doré**, minister van Informatie;
- **Mohamed Lamine Fofana**, minister van Mijnbouw en Geologie;
- **Souleymane Cissé**, minister van Planning;
- **Oyé Guilavogui**, minister van Telecommunicatie en Nieuwe Informatietechnologie;
- **Koutoubou Moustapha Sano**, minister van Internationale Samenwerking;
- **Aboubacar Sidikhi Koulibaly**, minister van Controle en Economisch en Financieel Toezicht;
- **Ibrahima Kourouma**, minister van Pre-universitair Onderwijs;
- mevrouw **Nanténin Chérif**, minister van Sociale Zaken en de Emancipatie van Vrouwen en Kinderen;
- generaal **Mathurin Bangoura**, minister van Bouw, Stadsplanning en Volkshuisvesting;
- **Sanoussy Bantama Sow**, minister van Jeugd en Werkgelegenheid voor Jongeren;
- **Baba Camara**, minister van Alfabetisering en de Bevordering van Nationale Talen;
- mevrouw **Ramatoulaye Bah**, minister van Industrie en MKB;
- mevrouw Hadja **Mariame Baldé**, minister van Toerisme, Hotelwezen en Ambachten;
- generaal **Mamadou Korka Diallo**, minister van Veeteelt;
- **Damantang Albert Camara**, minister van Werkgelegenheid, Technisch Onderwijs en Beroepsonderwijs;
- mevrouw **Fatoumata Tounkara**, minister van Arbeid en het Ambtenarenapparaat;
- **Aboubacar Titi Camara**, minister van Sport;
- **Alhassane Condé**, minister van Binnenlands Bestuur en Politieke Zaken;
- **Jean Marc Telliano**, minister van Landbouw;
- **Mohamed Dorval Doumbouya**, minister van Handel;
- generaal **Mamadouba Toto Camara**, minister van Veiligheid en Burgerbescherming;
- **Morikè Damaro Camara**, minister van Hoger Onderwijs en Wetenschap;
- **Ahmed Tidiane Cissé**, minister van Cultuur en Erfgoed;
- **Naman Kéïta**, minister van Volksgezondheid en Volkshygiëne;

- mevrouw **Rougui Barry**, onderminister voor Guineese burgers in het Buitenland;
- **Mohamed Diarré**, onderminister voor Begrotingszaken;
- mevrouw **Diaka Diakité**, onderminister voor Sociale Zaken en de Emancipatie van Vrouwen en Kinderen;
- **Abdoul Kabélé Camara**, onderminister voor Defensie;
- **Mouramany Cissé**, onderminister voor de Hervorming van de Veiligheidssector;
- **Tidiane Traoré**, onderminister voor Transport;
- **Saranmadi Touré**, onderminister voor Milieu;

- **Sékou Kissi Camara**, secretaris-generaal van de Regering.

Bijlage II: Kaart van Guinee

